

מועצה מקומית אורנית

פרוטוקול ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 5

מיום רביעי, כ"ד בשבט תשע"ט, 30.1.19

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

מועצה מקומית אורנית
ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 5
מיום רביעי, כ"ד בשבט תשע"ט, 30.1.19

		<u>משתתפים:</u>
ראש המועצה	-	מר ניר ברטל
חברת מועצה	-	גב' צדוק תמר
חבר מועצה	-	מר אודי וילד
חברת מועצה	-	גב' קרן פנקר
חבר מועצה	-	מר דקל קרבר
חברת מועצה	-	גב' אורנה רייטר
חבר מועצה	-	מר אלעד כהן
חבר מועצה	-	מר דורון טישלר
חבר מועצה	-	מר בועז בגריש
		<u>מוזמנים:</u>
מנכ"ל המועצה	-	מר רועי מוסט
גזבר המועצה	-	מר אריה אשכנזי
היועץ המשפטי	-	עו"ד ברוך חייקן

על סדר היום:

1. אישור צו הארנונה לשנת 2019.

מר ניר ברטל: ערב טוב. אנחנו פותחים ישיבה שלא מן המניין מס' 5 לקדנציה הזאת. קודם כל אני רוצה להודות, ירדן, מי שלא מכיר. מנהלת מחלקת הנוער שלנו, שמארכת אותנו פה במרכז הנוער. וגל, אני לא רואה אותנו פה, אבל הוא עזר לנו לארגן את כל הסידור פה היום בערב. אז תודה על האירות. ואני רוצה להודות גם לחבר המועצה, דורון טישלר, שסייע למועצה לקבל תרומה של 40:

מר דורון טישלר: 40 מזגנים.

מר ניר ברטל: 40 מזגנים שיותקנו בזמן הקרוב ויעשו פה נעים בחורף ובקיץ בהרבה מבנים שצריכים את זה. אז תודה רבה. אתה רוצה לתת איזה, אתה רוצה להגיד?

מר אודי וילד: מי תרם? מאיפה הטובה?

מר דורון טישלר: מהרכבת.

מר ניר ברטל: טוב, על סדר היום יש לנו את צו הארנונה לשנת 2019. אמנם אנחנו כבר בתוך שנת 2019 אבל בגלל הבחירות המועד לאישור צו הארנונה נדחה ועכשיו אנחנו נדון בו. הבאתי היום על סדר היום שתי הצעות לצו הארנונה, שנצטרך להצביע על שתיהן. נצביע על הראשונה ואחר כך על השנייה. ההצעה הראשונה זה בעצם עדכון של 0.32% בארנונה, שזה בעצם נדרש מאיתנו על ידי משרד הפנים, שזה עדכון מדד שזה שילוב של מדד המחירים לצרכן והשכר הממוצע במשק. זו הצעה אחת. וההצעה השנייה זה עדכון צו הארנונה, בכל החלקים שלו ב-7.5% תוספת, ש-7.5% כולל בתוכו את ה-0.32. שזה בעצם נקראת העלאה חריגה ו-7.5% זה בעצם בהתאם לכללים המנחים שמשרד הפנים פרסם בשנת 2019.

זה המקסימום שהוא יאשר למועצות במצב שלנו, מבחינת הסוציאקונומי ופרמטרים נוספים. לפני שאנחנו נעבור רגע לדיון על צו הארנונה אני אעשה איזשהי מצגת קצרה שתראו. המטרה היא לבוא ולהראות בעצם כל מיני צעדים ומהלכים שאנחנו גיבשנו בשלושה חודשים האחרונים

במועצה, בעיקר בתחום התקציבי והכלכלי. אני זוכר שהיה מישהו ששאל אותי לפני הבחירות, שדרש ממני לפני הבחירות 'ניר, תציג תוכנית כלכלית מה אתה הולך לעשות, איך אתה הולך לקדם את המועצה מבחינה כלכלית'. אמרתי לו 'אני מאוד רוצה להגיע כבר לפני הבחירות עם תוכנית, אבל יש הרבה דברים שאנחנו לא יודעים, כשאתה לא נמצא במועצה'. זה גם דורש זמן מבחינה של הרבה דברים ואני מתכנן לעשות את זה אחרי שניכנס למועצה.

אז יש פה את החלק הראשון לפחות של הדברים. יש לנו ארבעה חלקים. צעדי התייעלות שאנחנו מתכוונים לנקוט. צעדים של גיוס כספים והגדלת משאבים. הכנסת דיגיטציה ושינויים בעבודת המועצה. בשנת 2019 אנחנו מתכננים לנקוט מספר לא מבוטל של צעדי התייעלות. פה יש את המשמעותיים ביותר מבחינה תקציבית. הראשון מביניהם זה המים. יש לנו פחת מים נכון לשנת 2017 לדעתי כ-20%. זה בערך כ-800,000 שקל שאנחנו שופכים לאדמה מקיצוצים ונזילות.

רשות במצב שלנו צריך להיות אחוז חד ספרתי. זה הסטנדרט, בין 3 ל-8 אחוז. והיעד שלנו לשנת 2019 להקטין את זה לפחות ב-5%, שזה ייתן לנו חיסכון של בין 250 ל-300 אלף שקל. יש חברות שעוזרות בזה. יש כל מיני צעדים שאפשר, אנחנו נבחר לעשות אותם. מודדי מים, קריאה מרחוק, חברות איטום נזילות וכדומה. זה צעד מתבקש והכרחי, זה פשוט. מעבר לבזבוז של המים, בזבוז של כסף. סעיף המים הוא סעיף משמעותי. סדר גודל של 3 מיליון שקל עלות בשנה. 5% מהתקציב.

אשפה וגזם, ביחד עם טיאוט רחובות. זה סעיף שמתקרב ל-5 מיליון שקל בשנה מהתקציב שלנו. וגם שם אנחנו מתכוונים לעשות צעדים ולפחות בשנת 2019 להגיע לקיצוץ של 300,000 שקל בהוצאה של הסעיף הזה. אנחנו נעשה פה איזשהי שלב ראשון ואחרי זה גם יהיה איזשהו טווח יותר ארוך. אנחנו נבחן צמצום ימי איסוף האשפה, שהיום עומדים על שלושה, ואת ימי איסוף הגזם, שהיום עומדים על שניים, על מנת להתייעל. בנוסף אולי נשנה את המתכונת שבה אנחנו גם מנקים את הרחובות. זה סעיף מאוד כבד, בעצם אחד הגדולים בתקציב שלנו. פינוי אשפה, גזם וטיאוט רחובות.

תרבותא הפסדית. התפעול השוטף שלה הוא הפסדי. סדר גודל של 300, 400 אלף שקל בשנה. אני חושב שהאופן שבו היא הופעלה בשנים האחרונות לא נתן מספיק משקל לתוצאות הכלכליות. בניין שהוא בתחילת דרכו ויכול לשווק אותו ולעשות הופעות טובות ואיכות טובה. ועכשיו הוא

בהחלט יכול לעבור למצב שיהיה מבט גם כספי. איך אנחנו מפסיקים להפסיד או מצמצמים את ההפסדים והיעד שלנו לצמצם את ההפסדים כבר בשנת 2019, ב-50%. הכיוון העיקרי יהיה על ידי להכניס יותר פעילויות לשם. דבר אחרון לחלק הזה, שזה בעצם צעד שכבר נקטנו, מחזור הלוואות. זה הוריד לנו בתקציב 2019 כ-600,000 שקל. זה המון, מהתקציב השוטף שלנו. אלה ההייליטיים. יש עוד ועוד כמה סעיפים. אני לא רוצה להלאות פה את כולם בהכל. אבל אלה המשמעותיים ביותר. סדר גודל של כל הדברים האלה יקרו, זה יביא אותנו לכמיליון או אפילו מעל מיליון שקל חיסכון בתקציב השוטף של שנת 2019.

אנחנו פועלים במרץ רב לנסות לגייס כל כסף שאפשר מגורמים מחוץ למועצה. היה פה אבסורד שאני עדיין לא יכול להסביר אותו. התחננו אלינו ממשרד התרבות והספורט שניקח רכז ספורט. בשביל שהם יוכלו לתת לנו כסף. הממשלה מתקצבת, מנהל הספורט ומשרד התרבות והספורט מתקצב רשויות לפעילויות ספורט לתיקון מתקני ספורט. ואחד התנאים, בשביל שיבואו לתת לנו כסף, מאות אלפי שקלים, זה שיהיה למועצה רכז ספורט. הרבה שנים לא היה לנו רכז ספורט. אחד המכרזים הראשונים שפרסמנו, שאני פרסמתי, שחתמתי עליהם, זה בשביל שיהיה רכז ספורט פה במועצה, ויש לנו היום מישהו שהוא ממלא מקום.

בעתיד גם יהיה מישהו שהוא בעל תקן קבוע. ובזכות זה כבר עכשיו הגדלנו את המענקים שאנחנו מקבלים ממנהל הספורט והצלחנו להגיש קולות קוראים. השבוע חתמנו על קול קורא לקבל 90,000 שקל לשיפוץ מתקנים. ובהמשך אני מקווה שזו רק תחילת הדרך וכל פעילויות הספורט שנעשה פה נוכל לקבל יותר תקציבים. פשוט אבסורד שאני לא יודע להסביר למה כמה שנים היה פה, פשוט השארנו כסף בממשלה, כסף שמגיע לנו.

דבר שני, אנחנו הולכים לקבל כ-350,000 שקל עבור פעילות ומשכורת של מנהל או מנהלת ביטחון רשותי. זה פעם היה תחת כמה כובעים של מצילה, של הרשות למאבק בסמים ואלכוהול. איחדו כל מיני רשויות וגורמים והיום נותנים לנו תקציב. ואחת הדרישות, מנהל או מנהלת ביטחון רשותי, שיעשה בעיקר פעילויות מניעה בנוער, סמים, אלכוהול, אלימות ודברים אחרים. וגם זה יאפשר לנו לקבל עוד תקציבים מהממשלה.

אנחנו שכרנו את שירותיה של חברת מגן, שמסייעת לנו רבות מאוד לגשת לקולות קוראים. קול קורא יודעים מה זה, נכון? לא צריך להסביר? אני רק אפרט כמה כבר קולות קוראים בחודש

האחרון, מאז שהתחלנו לעבוד עם חברת מגן. הגשנו בקשה לישראל דיגיטלית לקבל 500,000 שקל, שבעיקר ייועדו למערכת למחלקת הנדסה ולמצלמות ולמערכת ניהול המצלמות פה ביישוב, שתגביר את הביטחון. הגשנו קול קורא ל-140,000 שקל לאיכות הסביבה בבית ספר. הצטיידות ספורט דיברתי עליה קודם. לישמניה 700,000 שקל. תוכנית ניצנים, זו תוכנית הפעלת בית הספר בחופשות, שבעצם פה היה אבסורד שכבר עשינו את הפעילות הזאת ולא הגשנו קול קורא, ובזכות אותה חברת מגן פנתה למשרד החינוך שיפתחו לנו חזרה את האפשרות לגשת ולהגיש. הגשנו בקשה ל-75,000 שקלים. הגשנו בקשות למשרד התחבורה. סך הבקשות הם 7.5 מיליון שקל. לא נקבל את כולן, כי יש פה סדרי עדיפויות, אבל אני מעריך שנקבל פה לפחות את השתיים או שלוש בקשות הראשונות, שזה יהיה סדר גודל של 3 מיליון שקל. אנחנו מחכים לתוצאות. ועוד ועוד ועוד. אלה הגדולים.

בעצם המועצה מרכזת הרבה מאוד מאמץ, שמקיץ כמעט את כל מחלקות המועצה בסיוע אותה חברה, להילחם על כל שקל שאנחנו יכולים לקבל ולגשת לקולות קוראים רבים ככל האפשר. אנחנו כבר במגע עם משרד החינוך ומשרד השיכון לקבל גם תוספות תקציביות על פעילויות שנעשו, משרד החינוך, או פעולות אחרות שאנחנו עושים. וגם קק"ל, אנחנו כבר מתכננים לפנות אליהם. יש להם פה לא מעט יכולת לעזור לנו לסייע לנו. לאו דווקא בכסף, אבל אולי יותר בציד ובניינים או מבנים כאלה ואחרים. יש פה בהחלט עבודה שרק החלה ותלך ותגבר.

אחת הדרכים להתייעל התייעלות נוספת זה לעבור ולהיות יותר משוכללים מבחינה דיגיטאלית. המועצה ממש לא מספיק דיגיטאלית. אמרתי מקודם שהגשנו קול קורא למערכת GIS ומערכת לניהול תביעות וכל מיני שכבות של בניין עיר. ביוב, מים, תמרורים, הכל יהיה על זה. זו מערכת שמאוד תייעל את העבודה של מחלקת ההנדסה. ואנחנו נקווה שנוכל להכניס אותה כבר בשנה הקרובה.

אנחנו הולכים להטמיע במועצה מערכת לניהול משימות, שתפשט ותייעל את ניהול המשימות היומיומיות והשוטפות של המועצה. תבצע מעקב ופולואפים שהדברים בעצם קורים. מערכת נוכחות של העובדים. אנחנו הולכים לשדרג אותה. יש היום הרבה טופסולוגיה והרבה ניירת של מתי הגעת, מתי באת, מתקתקים את זה אחרי זה ויש טעויות. ופשוט, אנחנו במאה ה-21. מערכת

הרבה יותר קלה וממוכנת, שתאפשר לעובדים פשוט להגיד מתי הם באו, מתי הם הלכו ויחסוך לכולנו הרבה כאב ראש. כבר פתחנו השנה את הרישום לכיתות א'.

גם באופן דיגיטאלי. עד עכשיו זה היה לגני הילדים. ואנחנו הולכים לפתח יותר את האפליקציה שנכנסה באוגוסט ליישוב. וכבר יש לנו היום 1,600 משתמשים שנרשמו. אנחנו מקבלים אליה עשרות פניות כל יום. וזה בעצם מסייע מאוד לנו לקבל את כל הפניות בצורה מסודרת, לעשות עליהם מעקב ולעשות גם חתכים מאיפה מגיעות עיקר הפניות ואז אפשר לעשות פעולות מנע בתחום הזה. זו רק ההתחלה ואני מתכוון להמשיך לעוד ועוד דיגיטציה, שזה יכול הרבה יותר לפשט ולייעל את העבודה.

התחלנו גם לעשות שינוי באופן שבו המועצה עובדת. פעם ראשונה לפחות, לא יודע, מאז חמש או עשר שנים מנהלי המחלקות קיבלו לידיהם את התקציב שלהם. בעצם מנהלת מחלקת חינוך שאחראית על תקציב של למעלה מ-20 מיליון שקל היא לא יודעת מה סעיפי ההכנסות שלה, מה סעיפי ההוצאות שלה. אז היכולת שלה למקסם את זה, לדעת איפה היא יכולה לחסוך ואיפה היא יכולה לגייס יותר, או איך לנהל את התקציב באופן אופטימאלי יותר, לעשות סדרי עדיפויות, לא היה. אנחנו בשבועות האחרונים, כל מנהל מחלקה קיבל את התקציב שלו והוא יכול לשבת ולנהל אותו, ולהפוך גם ליחידה כלכלית שהיא מנהלת את ההכנסות שלה. קרי להגדיל את ההכנסות דרך הממשלה, דרך קולות קוראים ודברים אחרים ולנהל יותר טוב את ההוצאות. אין לי ספק שבטווח הארוך אנחנו נראה בזה תוצאות.

היום התחלתי לשבת עם מנהלי המחלקות על תוכניות עבודה לשנת 2019, גם. אנחנו כבר בתחילת 2019, אבל זה גם בגלל הבחירות. ועצם זה שאתה יושב ומעלה על הכתב מה אתה רוצה, ואתה עושה לזה מה הסעיף התקציבי שאתה מתכנן לזה, אתה מגלה הרבה מאוד דברים שאתה יכול לייעל את עבודת המועצה. אתה עושה עיקר וטפל. אתה מתמקד וזה יהיה שלב ראשון. ואנחנו ככל שיעברו השנים אנחנו נקדם את העבודה עם תוכניות עבודה מקושרות תקציב, שזו בעצם הדרך שמועצות היום עובדות באופן הכי יעיל.

הסעיף הראשון של הבחינה התקציבית, דיברתי מה שהתכוונתי להגיד בשקיפות התקציבית, על הבחינה התקציבית, יש לנו הרבה מאוד שעות בלעבור על כל סעיפי התקציב, שאנחנו תיכף נצטרך להצביע עליו בחודש הקרוב ולאשר אותו. ממש כל סעיף וסעיף, בעיקר בתחום ההוצאות. עברנו

וניתחנו אותו. היו סעיפים שהוספנו להם כסף, כי ראינו שבעצם מה שתקצב בעבר לעומת מה שקורה בפועל היה לא ריאלי. היו סעיפים שהורדנו מהם כסף כי ראינו שהם היו טיפה מנופחים. והתקציב היום הרבה הרבה יותר מדויק. למה זה חשוב, הדיוק התקציבי? כי ברגע שיש לך תקציב מדויק, אתה יכול לעבוד איתו. אתה יכול לסמוך עליו ועל כל סעיף תקציבי שאתה קבעת, אתה גם קובע לא לחרוג ממנו. לא למטה ולא למעלה. וכשהתקציב יותר בערך, אז אתה פחות דבק בו ואז נעשות חריגות. וכשנעבור לדבר, בעיקר לחברי המועצה אני אומר, נעבור לדבר על התקציב, אתם תראו את השינויים. עשינו כמה שינויים משמעותיים באיך שהתקציב מוכן.

גם ניהול הרכש השתנה, התפתח, ויש שם בקרה יותר הדוקה על האופן שבו המועצה מנהלת את הרכש. דברים שקרו בעבר, נקווה שפחות ופחות יקרו היום.

בעצם הדרך המרכזית שלנו כיום לבוא ולהגדיל את ההכנסות שלנו באופן המידי ביותר זה על ידי המצינג. מה זה המצינג? אותם קולות קוראים שהמועצה מפרסמת, היא דורשת מאיתנו סדר גודל של בין 20% עד ל-40% השתתפות של המועצה. ואז הממשלה נותנת לנו גם כספים. הבעיה שהיום כמעט אין לנו כסף פנוי במועצה בשביל לעשות את אותו מצינג בשביל שנקבל כסף חזרה מהממשלה. אז אין לנו, ואם כל שקל שאתה שם באיזה קול קורא שדורש מצינג יכול להביא לך שקל נוסף או אפילו שני שקלים נוספים, ככה אנחנו מכפילים את הכסף שלנו. והיום זו הדרך המרכזית של מועצות להגדיל את הכספים שלהם, להיאבק על כל קול קורא, כמובן שהוא רלוונטי. אתה לא תיגש למשהו שאתה לא צריך אותו רק בגלל שהוא נותן לך כסף. אבל היום כמות הכסף הפנוי שאנחנו יכולים להקצות לעניין הזה היא מאוד נמוכה. וכל שקל שנוכל להקצות אנחנו נקבל אותו כפול, או אפילו פי שלוש, לוי איזה קול קורא ניגש.

זהו. עד כאן לפחות צעדים שהמועצה נקטה בחודשים האחרונים כתחילת הדרך לתוכנית כלכלית. דיברתי על צעדי ההתייעלות, הצגתי את העיקריים. דיברתי על אופן עבודת המועצה, גיוס משאבים, דיגיטציה ולעבוד דרך המצינג. אני חושב שחשוב לדעת את זה ולהבין את התמונה הגדולה, תיכף שנעבור לארנונה. שאלות? תודה.

מר עופר הלפרין: קולות קוראים שכן הגישו, יש להם עכשיו את נקרא לזה הבנק

התקציבי כדי לקבל את המצינג? כי הגשנו הרבה, השאלה אם יש לזה עכשיו כיסוי לצ'קים

האלה.

מר ניר ברטל: קודם כל זה עובד כשאתה מגיש את הקול קורא. לא תמיד אתה מקבל אותו, אז הגשנו שבעה. יכול להיות שנקבל שבעה, יכול להיות שנקבל שלושה, יכול להיות שנקבל ארבעה. גם לא כל קורא שאתה מגיש אתה חייב להשתמש בו, בהתאם ליכולת שלך. אבל היום הדבר הראשון שעושים זה מגישים. אני מאוד מקווה, זה תלוי, זו מערכת שקשה לבדוד אותה על מרכיב אחד. אני מאוד מקווה שיהיה לנו את הכסף לעשות מצינג לכל הדברים. אני אגיד לך עוד משהו, רגע. חלק מהדברים אנחנו כבר מוציאים את הכסף.

דובר: בתקווה לקבל.

מר ניר ברטל: לא, בלי תקווה. כי אנחנו מוציאים את זה באופן השוטף. לא יודע, דוגמה. דיברתי על קול קורא של 500,000 שקל, שחלק ממנו יועד למצלמות ביטחון ביישוב. שהוא צריך מצינג שלנו. כבר היום מוציאים כסף לשיפור מצלמות ומערכת אנליטיקה ואז כבר זה כסף שכבר יוצא ואפשר לצבוע אותו למצינג שיבוא.

מר אלעד כהן: אולי לשאלת המשך שלך. האם זכור לך איזשהו קול קורא שהמועצה במתכונתה הקודמת לא מימשה אותו בגלל המצינג? זכור לך מקרה כזה?

מר אריה אשכנזי: כן.

מר אלעד כהן: איזה?

מר אריה אשכנזי: לא זוכר.

מר אלעד כהן: תגיד לי, תן לי דוגמה אחת.

מר ניר ברטל: יש פה שני דברים. א' לגשת. שגם פה המועצה לא היתה מספיק טובה,

מר אלעד כהן: אני לא מדבר על לגשת, שזה עניין בפני עצמו.

מר ניר ברטל: אני עונה לך. אני יודע על מה אתה מדבר.

מר אלעד כהן: שיכולנו לקבל ולא קיבלנו בגלל המצויינג.

מר אריה אשכנזי: כן, כן, היה.

מר אלעד כהן: תגיד לי איזה.

מר אריה אשכנזי: אם המצויינג היה 50-50 והיה סכום גבוה,

מר אלעד כהן: תגיד לי איזה.

מר ניר ברטל: הוא אמר לך שהוא לא זוכר.

מר אריה אשכנזי: לא כל הקולות קוראים -

(1) אישור צו הארנונה לשנת 2019.

מר ניר ברטל: יפה. נעבור לדיון שעל סדר היום. צווי הארנונה. בדברי ההסבר

לצו הארנונה נתנו קצת פירוט על מה מדובר. יש צורך שאני אקריא, אחזור, אחדד דברים? לא?
בסדר גמור. יש מישהו שרוצה להגיד משהו? לשאול?

דובר: אולי בגלל שאתה מקליט את זה -

מר ניר ברטל: זה פורסם. אין פה שום דבר שלא פורסם. יש מישהו שרוצה לשאול? להגיד משהו? מה שנעשה, אנחנו נעשה הצבעה דבר ראשון על צו הארנונה הראשון. עדכון של 0.32. ואחרי זה נעשה הצבעה. אני מקווה שאף אחד לא ישנה את דעתו באמצע. אחרת ההצבעה צריכה להיות בעד אחד, אתה מתנגד לשני והפוך. או שאתה מתנגד לשתיהן.

מר אלעד כהן: אתה רוצה לעשות הצבעה על שתיהן? או לפצל את זה?

מר ניר ברטל: לא, נעשה הצבעה על אחד ואחרי זה הצבעה על השני.

מר אלעד כהן: לא, זאת אומרת לפני תחילת הדיון על הכל, אתה רוצה לעשות הצבעה על החלק הקל? או שאתה רוצה לעשות הצבעה על הכל? על שתי האופציות? זו השאלה.

מר ניר ברטל: לא הבנתי את השאלה. כשנצביע, כשנגיע לשלב ההצבעות נעשה הצבעה על הצו הראשון, ואחרי זה על הצו השני. בבקשה.

מר אהרון כהן: כמה שראיתי, צו הארנונה 58 מיליון שקל השנה. ב-2019. עכשיו, אני הסתכלתי אחורה וראיתי שנים שתקציב האוצר, במקום לגדול, או להישאר לכל הפחות אותו דבר, התקציב קטן ב-2.6 מיליון שקל. מעבר ל-3 מיליון שקל שאני הבנתי שהמועצה לקחה ומעבר ל-2 מיליון שקל שהמועצה אולי תגייס דרך גידול הארנונה, ה-7.5%.

כשאני מסתכל על הכל ביחד, זה למעלה מ-7 מיליון שקל. הכי הרבה מטריד אותי שפתאום תקציב המועצה קטן. אני לא מכיר הרבה מקומות שתקציב המועצה, במקום, עוד נכנסים פה

תושבים חדשים וכו' וכו', איך תקציב המועצה פתאום מוגש וקטן ב-2 מיליון. בעיני, מבחינתי זה יותר חמור מאשר ההעלאה של הארנונה. זה דבר שאני לא מבין, למה תקציב המועצה קטן.

מר ניר ברטל: קודם כל, אני מסכים איתך במאה אחוז. תקציב המועצה צריך לגדול כל הזמן. תקציב המועצה לשנת 2019 עוד לא הגענו לדבר עליו. אז אני מניח שמה שאתה מתייחס זה תקציבים של 2018, 2017. אני אסביר חלק מהדברים. אם יש משהו שאני שוכח, תשלים אותי. חלק מהדברים הם טכניים. למשל, פעם תשלומי ההורים עבור בית הספר, המועצה גבתה אותם ואז המועצה העבירה אותם לבית הספר. אני כבר לא זוכר, סדר גודל, מה?

מר אריה אשכנזי: למורים.

מר ניר ברטל: למורים, כן. וזה היה סיבוב דרך המועצה, ואז זה נכנס לתקציב המועצה בסעיף ההכנסות ובסעיף ההוצאות, back to back, שקל לשקל. ומהשנה ההורים משלמים ישירות לבית הספר. אז כביכול תקציב המועצה קטן בגובה של הסכום הזה. זה הסבר אחד. הסבר שני קיבלנו פחות 2 מיליון שקל החל משנת 2018, החזרי הוצאות ממשד החינוך. משרד החינוך, עד 2018 היה משלם לנו 90% מהעלות של ההסעות שלנו, כשהעלות של ההסעות שלנו היא 5 מיליון שקל. וירד ל-50% השתתפות. 2 מיליון שקל ירדו לנו בהכנסות. ומן הסתם גם אתה צריך לצמצם איפשהו בהוצאות.

מר בועז בגריש: למה זה?

מר ניר ברטל: כי משרד החינוך שינה את הכללים לתמיכות בהסעות. קיצוצים של משרד החינוך. זה לא רק אצלנו. זה בהרבה רשויות. יש רשויות שמתירות הסעות, שזו מכה תקציבית גדולה מאוד עבורם. אלו שתי דוגמאות שככה אני זוכר באופן מפורש. אבל אם אתה מסתכל בחמש שנים האחרונות, פה מיליון למעלה, פה מיליון למטה, תקציב המועצה כמעט לא

גדל. הוא עומד על סדר גודל של בין 57 ל-60 מיליון שקל.

ואני חושב שזו אחת מאבני הריחיים הגדולות שיש לנו, שבעצם התקציב שלנו צריך להיות הרבה יותר גדול בשביל שנוכל לספק את כל מה שאנחנו רוצים פה לתושבים. מגינן, תרבות ודברים נוספים. ובין היתר, הדברים שהצגתי פה עכשיו, צעדים שיכולים לאפשר לנו גידול תקציבי. יפה. עוד מישהו רוצה להגיד משהו?

מר אהרון כהן: בנושא ייעול שהצגת. לא ראיתי, ואני עברתי על הדוח של -

מר ניר ברטל: כן, של גיוש.

מר אהרון כהן: קראתי אותו היטב. היה שם למעלה מ-5 מיליון שקל נושא הסעות.

מר ניר ברטל: נכון.

מר אהרון כהן: זה לא ראיתי התייחסות. אני לא מבין איך יישוב כזה קטן עם 5 מיליון שקל על הוצאות הסעות. כל התקציב זה 60 מיליון שקל. זה 8% מהתקציב.

מר ניר ברטל: נכון. אני ראיתי את אותו סעיף, וזה בהחלט הדליק לי נורה אדומה. אני ישבתי לא מעט לבחון את נושא ההסעות ולראות מה אפשר לעשות שם. הסיבה שלא שמתי את נושא ההסעות פה על הלוח, מכיוון שאני עדיין לא יודע להגיד בוודאות שאפשר להתייעל שם. ההוצאות על ההסעות שלנו, אפשר לחלק אותם לשני חלקים עיקריים. אחד, זה לאלקנה. שהעל יסודי של הציבור בחינוך הממלכתי דתי נוסע לאלקנה.

שם פחות או יותר אנחנו נותנים את מה שצריך, ואין שם הרבה יותר מדי, פחות בשר להתייעל. החלק השני, שהוא החלק הארי של ההסעות, זה לחינוך מיוחד. יש לנו לא מעט תלמידים שלומדים מחוץ לאורנית בחינוך מיוחד. כל בוקר אנחנו מסיעים כ-34 מוסדות חינוך שונים

באזור.

מר אריה אשכנזי: חלקם עם מלווה.

מר ניר ברטל: חלקם עם מלווה וחלקם זה מיניבוס ייעודי לילד אחד או לכמה.

וזה משהו שצריך לבדוק אותו ברגישות רבה ביותר. אני לא אומר שאנחנו לא נבחן את זה. אני רק אומר שצריך לעשות את זה בזהירות ולא דווקא אפשר לעשות עם זה משהו.

מר אהרון כהן: סליחה, שאלה אחרונה.

מר ניר ברטל: קח כמה שאתה רוצה.

מר אהרון כהן: אני מבין, זו שאלה יותר התנהלותית מבחינת התקציב. תראה,

אתה סך הכל נבחרת בשלושה חודשים אחרונים,

מר ניר ברטל: בדיוק לפני שלושה חודשים אחרונים.

מר אהרון כהן: אני חושב שהחיפזון מהשטן. ומה זה אומר? סך הכל עדיין לא

ברור לגמרי מה המועצה יכולה להביא מכל משרדי הממשלה ומה אנחנו יכולים להשיג מהם מבחינת המועצה. אנחנו הולכים עכשיו לתהליך של תוספת מס, שאני לא מכיר מישהו במדינת ישראל שאוהב שמוסיפים לו מיסים. אף אחד לא אוהב תוספת מס. למה אנחנו רצים לדבר הזה, לפני שאנחנו מחכים? כאילו אתה הולך להיות כאן חמש שנים.

מר ניר ברטל: יש לי שאלה אליך. אני יכול לענות לך עכשיו. בשמחה, אין לי

בעיה. תכננתי להסביר את כל הדברים האלה גם בהמשך. אם תסכים, אני אתייחס לזה בהמשך. אם לא, אני אגיד את זה עכשיו. מה שתמצא. אז אני אתייחס לזה בהמשך. רשמתי בעצם למה

עכשיו ולמה למהר. בסדר? בסדר גמור. מישהו רוצה להוסיף משהו? מה השם?

מר חזי שבת: חזי שבת. למעשה אני חושב שאהרון נגע בנקודה שגם בגללה אני

רציתי לומר את הדברים. ראיתי שאתה מציע שתי הצעות. אחת של אחוז ומשהו,

מר ניר ברטל: 0.32,

מר חזי שבת: מרווח גדול בין שתי ההצעות. וגם אני חושב שהשינוי הזה הוא

שינוי גדול. אני הבנתי מהשאלה הקודמת שיש איזשהו גרעון גדול שיש במועצה ולכן רוצים, בין היתר, בעקבות זה, לכסות. ואני הבנתי שבקרוב, במאי, יגיע הדוח התקציב, מה המצב, אם יש גרעון גדול או אין גרעון גדול. שמעתי שמועות לכאן ולכאן. אחת שיש גרעון גדול ואחרים אומרים גרעון קטן. אז באמת, כמו שהוא אמר, למה למהר? אבל תיתן תשובה, מבחינתי זה מציק לי קצת. אנחנו ממהרים עם הקטע הזה.

דוברת: חוץ מזה שהיתה הבטחה שלא יעלו מיסים.

מר ניר ברטל: אז אני אגיד ככה. אני אענה בעצם לשלושתכם. קודם כל, אני לא

חושב שהשאלה פה למה להצביע היא עניין של גרעון או לא גרעון. זה לא מאי, אנחנו באזור פברואר מרץ נדע איך מסתיימת שנת 2018 באופן יותר מדויק. נכון. אבל כבר כרגע יש לנו הערכה. ואת שנת 2018 אנחנו נסיים מאוזנים. כרגע זו הערכה שלנו. תיכף אני אדבר על 2019. בזכות שני דברים אנחנו נסיים מאוזנים. אחד בעצם הורדנו, העברנו, לקחנו הלוואות של 1.5 מיליון שקל, 1,400,000 בישיבה הקודמת. וזה הקטין לנו הוצאות, אפשר לקרוא לזה.

והדבר השני אנחנו משתמשים בקרן אגרות מבני ציבור על מנת להשלים פעולות שהמועצה עשתה וככה אנחנו מסיימים מאוזנים. זה הצפי לשנת 2018. אבל כשאני מסתכל בשנת 2019, אנחנו גם יכולים לסיים מאוזנים. השאלה מבחינתי פה לגבי צו הארנונה היא לא שאלה אם יש גרעון או לא לסגור את הגרעון. אני לא חושב שזה נכון שאלה כלכלית. גם אם צו הארנונה תעבור פה היום

ההצעה הראשונה של 0.32, אני מעריך שנוכל את שנת 2019 לסגור מאוזנים.

מר חזי שבת:

ככה היה הרושם בדיון הקודם, שאנחנו נמצאים במין מצב קשה

מאוד שאוטוטו זה -

מר ניר ברטל:

המצב קשה, אני רוצה להגיד, לא ברמה של אנחנו ניכנס לגרעון.

אלא ברמה של מה שאנחנו יכולים לתת לציבור. השאלה מבחינתי לפחות, שעומדת לנגד עיני היום, קודם כל אני חייב להגיד שבחודש האחרון כמו שאמרתי, ישבנו הרבה מאוד על התקציב, ועשינו שם הרבה מאוד פעולות בשביל שלא נהיה תלויים גרעונית. מבחינתי, השאלה המרכזית היום, אולי כל אחד יש לו משהו אחר בראש, אבל מבחינתי השאלה המרכזית זו שאלה של איזה יישוב אנחנו רוצים להיות. עם איזה סטנדרט. אם יישוב שהדבר שהכי חשוב לו שהוא יהיה אחרון בגובה הארנונה ובעצם הכי זול מהיישובים, או בין הכי זול ביישובים שדומים לנו, או יישוב מצטיין, או שמנסה להיות מצטיין וחותר לתת את השירותים הטובים ביותר שאנחנו יכולים לילדים ולתושבים שלנו. ומבחינתי, יש עוד הרבה דברים אחרים, אבל זאת שאלת המפתח.

מר חזי שבת:

שמחנו שהתעסקת בתחום הזה במשרד האוצר, שתצליח להביא

יותר משאבים. הקפיצה בבת אחת היא קפיצה שנשאלת למה קפיצה כזאת ענקית?

מר ניר ברטל:

אני לא חושב שזו קפיצה גדולה.

מר חזי שבת:

אם רוצים שאנשים יהנו ויהיה יותר טוב.

מר ניר ברטל:

המצב של הארנונה של אורנית ביחס ליישובים דומים, אנחנו

נמוכים בערך ב-12% בשביל להיות ממוצעים. אני לא רוצה בכלל להגיד 'אורנית יישוב מוביל'. בשביל להיות ממוצע אנחנו צריכים להעלות ב-12% את הארנונה. והיום אנחנו עושים רק 7.5%, שבגדול זה אמור לצאת, תלוי בגודל הבית, אבל סדר גודל בית ממוצע באורנית זה 50 שקלים

בחודש. זו העלות.

מר אלעד כהן: 600 שקל בשנה.

מר ניר ברטל: 600 שקל בשנה. 1,200 בשנתיים, 1,800 בשלוש. 50 בחודש. 1.5

שקל ביום. אפשר לחלק את זה בעוד -

מר אלעד כהן: נשמח לקבל. אתה מזלזל בסכום -

מר ניר ברטל: אנחנו לא מזלזלים בכלל. בואו נעשה את זה מסודר, בסדר? אלעד

לא יתפרץ יותר. אני רואה שהוא מבטיח את זה. אני ממש לא מזלזל בזה. בסדר? וזו החלטה שלי, אני חייב להגיד. לא היתה פשוטה בכלל, לבוא ולשים פה שתי הצעות על השולחן. ואני חושב שבסוף, לי ברור שמתישו הארנונה באורנית צריכה לעלות. זה צעד שהוא לא פופולארי. בטח אחרי בחירות, בטח שיש ציפייה לגייס משאבים ולעבוד מול הממשלה. זה צעד לא פופולארי. נכון, אני הולך לחטוף הרבה בשביל הדבר הזה, או כל מי שיצביע בעד להעלות את הארנונה הולך לחטוף הרבה אבל זה הצעד הנכון. ואני פה לעשות את מה שאני חושב שנכון ולא מה שקל או פופולארי.

אבל ברור לי שבשביל שאורנית תוכל להתחיל ליישר קו עם יישובים אחרים, ואפילו להיות מובילה, היא חייבת לעשות את הצעד הזה והשאלה מבחינתי היתה רק מתי. אם זה עכשיו או בשנה הבאה או אחר כך. כי לאורך זמן אנחנו לא נוכל להישאר ככה. זו פשוט משקולת שיושבת עלינו ויצרנו פער גדול מדי. ואנחנו רואים את זה, אני לפחות רואה את זה על בסיס יומיומי. שבאים אנשים, בצדק, רוצים מרצפות ישרות במדרכות, רוצים השקיה בערוגה, רוצים סייעות שיהיה אפשר לשלם להם, כמו שמשלמים היום בכפר סבא ובנס ציונה.

טיפה תוספת, שלא כל בוקר נפתח בלחפש חמש סייעות מחליפות כי לא כל כך משתלם להן לבוא לעבודה ועוד הרבה דברים אחרים שאנחנו, עם תקציב שלא גדל חמש שנים, 60 מיליון שקל, לא מצליחים להדביק את הפער, והפער רק הולך וגדל בינינו ליישובים אחרים. ומבחינתי השאלה

היתה לא האם, אלא מתי. ברגע שהתחלתי לצלול לנתונים ואמרתי זו לא החלטה פופולארית. אבל אני חושב שזו החלטה נכונה, לפחות מבחינתי. זה העניין. עוד שאלות? דורון, בועז, אלעד, אתם רוצים להגיד משהו?

מר דורון טישלר: אני רוצה לשאול שאלה. בישיבה הראשונה, אחד האנשים מהקהל הציע לך לדחות את ההצעה על הארנונה ודחית אותה. ואם אנחנו יודעים שבאזור מאי-יוני רואה החשבון מטעם משרד הפנים הולך לתת לנו תמונת מצב אמיתית לגבי המצב במועצה, למה לא לחכות עם זה?

מר ניר ברטל: ככה. בעצם ההצעה הראשונה שיש פה על סדר היום ב-0.32, הוא מאפשר 0.32. זה עלה גם בישיבת המועצה הראשונה. זו אותה הצעה. כשהעלינו אותה לדין אני לפחות סברתי, ידעתי שאפשר לעדכן את זה במהלך השנה, במידה ויתברר שצריך לעשות עדכון או נרצה לעשות עדכון. במהלך הישיבה הבנתי שלא. ואז החלטנו לא להצביע, או לדחות את ההצבעה. זה לגבי הישיבה הראשונה. לגבי עכשיו, למה עכשיו להעלות ולמה לא בהמשך? כי אנחנו צריכים לעשות את זה עכשיו. כי לא נוכל לעשות את זה בהמשך השנה. בגלל זה דחינו את זה אז. לכן עכשיו זו נקודת הזמן לבוא ולהחליט. ואני גם אמרתי.

אני לפחות יודע די בוודאות, גם אריה, אנחנו יכולים לדעת פחות או יותר איך תסתיים 2018 ומה צפוי לנו ל-2019. ואמרתי 'אנחנו נסיים את 2018 כנראה מאוזנים. פלוס מינוס כמה מאות אלפי שקלים'. נקבל את התמונה המדויקת בעוד חודש. ובשנת 2019 אני רוצה להגיד אפילו שגם, אנחנו נוכל לעשות הרבה מאמצים, גם לסיים מאוזנים. נצליח להשתמש באגרות מבני ציבור. לכן השאלה היא לא כלכלית, לסגור גרעון. אלא השאלה היא ברמת השירותים.

מר דורון טישלר: אז בעצם מה שהצגת בישיבות הקודמות, או אפילו הראשונה, על פער גרעוני גדול, לא כצקתו.

מר ניר ברטל: מה שהצגתי בישיבה הראשונה, שיש לנו פער גרעוני שנסגר על ידי

אגרות מבני ציבור. זה נצטרך לעשות, אמרתי, ב-2018. אני מדבר על סדר גודל של 2.5 מיליון שקל. איפשהו יהיה בין 1.5 מיליון ל-3 מיליון. אנחנו נצליח לראות את זה כשנחדד את הנתונים על ידי אגרות מבני ציבור. לקחנו, אמרנו, הלוואה של 1.5 מיליון שגם הורידה לנו מההוצאות של 2018. שני המרכיבים האלה ביחד.

לשנת 2019 כבר נקטנו צעד אחד של להוריד 600,000 שקל בהלוואות. ואני מקווה שנעשה עוד צעדים, צעדים שהצגנו פה עכשיו. ונצטרך להשתמש באגרות מבני ציבור ונוכל, אני מקווה, לשמור את זה מאוזנים את 2019. לכן מבחינתי השאלה, כמו שאמרתי, היא לא שאלה של סגירת גרעון, אלא שאלה של רמת השירותים שאנחנו יכולים לתת.

מר אלעד כהן: לפני שאני אחזור, ברשותך, כדי שהדברים יהיו ככה באותו קונטקסט, בוא רק תסביר לי איך הלוואה מקטינה הוצאות. הרי הלוואה זה משהו תזרימי, זה לא משהו מאזני. היא לא מקטינה בכלל.

מר ניר ברטל: אם העבירה הוצאות מהשוטף לתב"רים.

מר אלעד כהן: אבל היא לא מקטינה הוצאות. הלוואה שלקחת, שאישרת לפני חודש,

מר ניר ברטל: מהשוטף.

מר אלעד כהן: סליחה, היא לא הקטינה את ההוצאות שלך.

מר ניר ברטל: מהשוטף כן.

מר אלעד כהן: למה אתה לא נותן לי לסיים? היא פותרת לך אולי בעיה תזרימית שיש. היא לא מקטינה את ההוצאות.

מר ניר ברטל: סך ההוצאות של המועצה לא. מההוצאות השוטפות כן. כי זה עבר מהשוטף לתב"ר.

מר אלעד כהן: אולי הגזבר -

מר אריה אשכנזי: אני אסביר. הוצאות פיתוח שבוצעו, בוצעו בתקציב הרגיל,

מר אלעד כהן: לא דיברתי על פיתוח. דיברתי -

מר אריה אשכנזי: תן לי להסביר. נעשו עבודות פיתוח כמו דשא או כמו הצללות. אלה לא דברים שוטפים. נעשו בתקציב הרגיל. וההלוואות האלה יקטינו את התקציב הרגיל ויכניסו את זה לתב"רים, שזה מאזני.

מר אלעד כהן: כן, אבל התקציב השוטף זה לא מקטין.

מר ניר ברטל: זה כן.

מר אריה אשכנזי: הרגע אמרתי. כל העבודות בוצעו בתקציב הרגיל.

מר אלעד כהן: אריה, אני יודע מה נעשה ואני מיד אתייחס לזה. אבל את ההוצאות השוטפות, של התקציב השוטף, זה לא מקטין.

מר אריה אשכנזי: לא הוצאה שוטפת. לא תשלום חשמל. אבל ההוצאות של הפיתוח, הצללות וכל זה, נרשמו בתקציב הרגיל. ועכשיו זה יתוקן.

מר ניר ברטל: זה בעצם כבר עשינו לפני שתי ישיבות לדעתי. בועז.

מר בועז בגריש: קודם כל אני שמח. אני שמח כי כשלנו היתה ישיבה איתך הראשונה, הצגת לנו 4.5 מיליון גרעון ואמרת לנו 'זה לא הסוף'. ואני הייתי בהלם כשישבנו באותה ישיבה. שבוע אחרי זה, כשהיתה מצגת לקהל זה כבר הפך ל-2 מיליון שקל. באותה ישיבה אני אמרתי שלפי מה שאני יודע, השנה לא תסתיים בגרעון, תסתיים מאוזנת. מקסימום 200, 300 אלף שקל. ואני שמח שאתה עכשיו בא ואומר שבאמת ככה תסתיים השנה. זאת אומרת כל הצגת הדברים לפני כן בעייתית מבחינתי. ואני שואל למי להאמין? אני שואל למי להאמין, מכיוון שכשאנחנו דיברנו, אתה אמרת לי 'אני לא מתכוון להעלות את הארנונה'. בשיחת הטלפון בינינו,

מר ניר ברטל: אז, בישיבה -

מר בועז בגריש: לא בישיבה. כשאתה התקשרת אלי ביום ראשון, אחרי הישיבה ושאלת אותי איך עברה הישיבה. אמרת לי 'אני לא מתכוון להעלות את הארנונה. לא הבנתי'. ולצערי הרב אני רואה שכנראה כן הבנתי. ואני שמח שיש צעדים של התייעלות. זאת בכלל לא שאלה. אני בכלל לא חושב שאנחנו נמצאים פה כדי לראות איך אנחנו ממשיכים לכרות לעצמנו בור. אבל גם אתה, בכל הקמפיין שלך, והופתעתי שגם אנשים מהסיעה שלך דיברו איתי בשבוע שעבר, ואמרו לי שהם גם אמרו את זה בישיבת סיעת שלכם או בישיבה שלכם, שזה דבר שמבחינתם הוא בעייתי.

אחרי שאתם התחייבתם לציבור שאתם לא הולכים להעלות, או אתה התחייבת לציבור שאתה לא הולך להעלות את הארנונה. ואני שואל גם פה, למי להאמין? ואני מאוד מצטער, אני נמצא בתחושה מאוד קשה. אני ודאי כמו כולם. הנושא של העלאת ארנונה ומיסים זה לא משהו שמשמח אף אחד. אז יכול להיות שלחלק לאנשים זה peace of cake. יש אנשים פה באוכלוסיה לא קטנה שעבורם זה לא כל כך ככה. והאנשים האלה מדברים. ואני לצערי בתחושה מאוד לא טובה.

אם היתה מתבצעת עבודה במהלך השנה הקרובה, ובתום העבודה של השנה הקרובה, אחרי כל המיצוי של הדברים, ואני רוצה להזכיר שהנקודה שממנה אתם יצאתם, ואתה יודע מה? לא רוצה להגיד אתם, אני רוצה להגיד אתה יצאת לנקודה הזאת, באת ואמרת יש גרעון וצריך לטפל בזה וזה 4.5 והפך ל-2 וכו'. וכשעכשיו זה נוגע בנקודות שבהם אנחנו דיברנו ואמרנו 'לא יהיה גרעון', ואמר את זה גם בישיבה הקודמת אריה. אמר 'השנה אולי תסתיים ב-200, 300 אלף שקל גרעון'.

מר ניר ברטל: על מה אתה מדבר? על 18' או על 19'?

מר בועז בגריש: אני מדבר על 18'. על זה אנחנו דיברנו. על 19' עדיין לא דיברנו בכלל. לצערי אני צריך להזכיר לך כל מיני דברים. כי כל פעם שאנחנו מדברים אתה אחרי זה לא כל כך זוכר אותם. אבל 2019 עדיין לא דיברנו בכלל. ואני לא רואה בעניין הזה בדיחה. 2018 מבחינתי, כמו שאמרנו אז, ואמרו פה הגורמים המקצועיים, ועכשיו אתה מחזק את זה, אני לא רואה מקום ללכת להעלות עכשיו את הארנונה. להכביד את הנטל. בוא ננסה לעשות, תנסה לעשות את מה שאתה יכול במסגרת השנה הקרובה. לא? אני מבטיח לך, בעוד שנה, אם אחרי כל הצעדים אנחנו נראה שיש צורך, אני מבטיח לך, אני מצביע בעד ההחלטה הזאת.

מר ניר ברטל: שני דברים חבל. ואני לא שמח עליהם. אחד שלא הקשבת עכשיו. כי הסברתי פעמיים בדיוק מה הביא לצמצום הגרעון. הלוואות שלקחנו, שימוש באגרות מבני ציבור וצעדים שאנחנו נעשה בשנת 2019. וזה בדיוק אותו פער. אם אתה לא לוקח את הלוואה ואתה לא משתמש באגרות מבני ציבור אחרי תקציב 18', כן, זה סדר גודל של 4 מיליון שקל. כמו שאמרתי, 1.5 מיליון שקל הלוואות ועוד בין 1.5 מיליון ל-3 מיליון שקל שאתה משתמש מבני ציבור, מגיע ל-4 מיליון שקל גרעון שחסר. וזה היה אז והיום אנחנו במקום אחר. ולשנת 2019, הסברתי כבר למה אני חושב שנצליח לסגור אותה ולכן השאלה היא לא כלכלית. זה הדבר האחד שאני לא שמח עליו.

הדבר השני שאני לא שמח עליו זה שאתם החלטתם לא להיות מעורבים. הזמנו אתכם להרבה מאוד ישיבות, שלוש אם אני זוכר, שערכנו, בדיוק על התקציב, על הארנונה. שכל השאלות האלה

שמה נדונו לעומק. וזה שאתם מעלים את זה פה עכשיו, זה בגלל שבחרתם לא לקחת חלק ובעצם להדיר א עצמכם מדיוני העומק. אם הייתם באים, אתם מוזמנים לבוא תמיד, הייתם מקבלים תשובות הרבה יותר מפורטות לדברים האלה ועוד הרבה דברים אחרים שישבנו רבות בשביל לקבל את ההחלטות ולהציג את המספרים שיש פה היום.

מר בועז בגריש: לגבי הנושא של אגרות מבני הציבור, זה כלים שלובים. ברגע שהמועצה מוציאה מהתקציב דברים שהיא צריכה לעשות, שהיא לא אמורה לעשות אותם במסגרת התקציב אלא זה דברים, תתקן אותי אם אני טועה, אריה, אם היא משתמשת עכשיו לצורך העניין איזשהו בלת"מ בגנים או שישתמשו עכשיו לצורך סככות או משהו כזה שצריך לבוא מתוך התקציב של אגרות מבני ציבור, זה כלים שלובים. אתה משתמש בזה כרגע כי אתה צריך להוציא את ההוצאה הזאת, וברגע שיש לך כסף באגרות מבני ציבור, וזה כסף שצריך להיכנס, אתה מעביר אותו לשם. לא עשית פה שום טריק. אתה השתמשת בכסף שהיית אמור להשתמש בו. מכיוון שלא היה לך כסף באותו רגע, באותה נקודת זמן, השתמשת בתקציב השוטף ומשם אחרי זה העברת את זה חזרה לתוך התקציב השוטף. זאת אומרת גרעון לא היה שם. היה שם אולי איזשהו גרעון זמני, אבל כמובן שהיה לו back up בצד השני. תקן אותי אם אני טועה. אם יש פה משהו אחר, יכול להיות שזה כבר ברמה של בעיה.

מר ניר ברטל: אני אענה. מכיוון שזו לא שאלה מקצועית לאריה, אם תרצה לדבר בשמחה. זו שאלה של מדיניות נראה לי יותר, שכרגע אין יותר מדי שיקול דעת. אגרות מבני ציבור ייעודם נועד למבני ציבור. והיום אנחנו נאלצים להשתמש בהם באופן חוקי לתקציב השוטף, בשביל להביא אותו מאוזן. אמרתי פעם רביעית, שאם אנחנו לא נשתמש בתקציב השוטף בשנת 2019 באגרות מבני ציבור, אנחנו נהיה בגרעון. זה מה שהצגתי לכם פעם קודמת. וזה חוקי, כי בעצם יש לנו נטל הלוואות של 3 מיליון שקל כל שנה, שאמרתי לדעתי, הצגתי את זה, נובע מהחריגה בבנייה של תרבותא, שאנחנו כל שנה צריכים לשלם 3 מיליון שקל ואנחנו לוקחים בעצם בין היתר את אגרות מבני ציבור ומממנים את החזר ההלוואות במבני ציבור שנבנו בחריגה

מהתכנון בעבר.

מר בועז בגריש: היא הנותנת, ואני רוצה לשאול את השאלה בחזרה. האם יש מצב

שהמועצה השתמשה בכסף של אגרות ציבור לא לטובת צרכים שהיו אמורים להתבצע באגרות מבני ציבור?

מר ניר ברטל: באיזו שנה?

מר בועז בגריש: 2018. ושוב, אנחנו מדברים על 2018.

מר אלעד כהן: אתה יכול לשאול מ-2013,

מר בועז בגריש: רגע, רגע. אלעד, אני מדבר בבקשה. כן.

מר ניר ברטל: הדבר היחיד, אני חושב שלא, ממה שאני מכיר.

מר בועז בגריש: אני בטוח שלא, כי זה לא חוקי.

מר ניר ברטל: אז זו כבר שאלה מקצועית, וזה אריה.

מר בועז בגריש: אז אני בטוח שלא, מכיוון, אריה, יש כזה מצב?

מר אריה אשכנזי: ממש לא.

מר בועז בגריש: לא. ושוב, היא הנותנת שהכסף הזה זה כסף שהיה בכל מקרה

מיועד מאגרות מבני ציבור ולא עשינו שום דבר שעכשיו לקחנו כסף ואיזנו אותו ואם לא היינו

בגרעון.

מר ניר ברטל: אז אני אחזור פעם שנייה. כי יש לנו 3 מיליון שקל החזר הלוואות כל שנה, בגין מבני ציבור שנבנו בעבר. ואם הם לא היו נבנים אז לא היינו צריכים להשתמש באגרות מבני ציבור האלה. יכולנו, לתקציב השוטף, בעצם ההלוואות מייצרות את החיבור בין האגרות למבני ציבור לתקציב השוטף.

מר אלעד כהן: ואז כשמגיעים כספים -

מר בועז בגריש: אלעד, לא, אני עדיין מדבר. רגע. לא הסתיימו לי 10 דקות.

מר ניר ברטל: כמה נשאר לך?

מר בועז בגריש: לא יודע. שנייה אחת. בוא נשמור על רצינות. אני חוזר למה שאני אמרתי בישיבה הקודמת, ואם אתה רוצה פרוטוקול, מעמוד 26 של הישיבה הקודמת, יש 25 מיליון שקלים שאמורים להיכנס מאגרות מבני ציבור בחמש שנים הקרובות, באנקר. לא משהו ערטילאי שייכנס עוד שבע, שמונה שנים. מעתודות ומשטח אחד ומדברים אחרים שאמורים להיות פה, ואם אתה רוצה נפרוס אותם עוד פעם. אני חושב שזה מיותר לחזור על זה. יש 25 מיליון שקלים שייכנסו בחמש שנים הקרובות. ולכן לבוא להגיד 'אין כסף ועכשיו לקחנו', יש כסף. וההלוואות שניקחו, ניקחו בהתאם לאותם כספים של אגרות מבני ציבור שצריכים להיכנס. נכון שהם עדיין לא נכנסו.

מר אודי וילד: מותר לי רגע?

מר בועז בגריש: בוודאי.

מר אודי וילד: ב-2012 או ב-2011, על בסיס זה בנו את תרבותא, מה שעכשיו

אמרת. ייכנסו אגרות מבני ציבור, ובגלל זה אפשר לבנות 25 מיליון שקל. מה קרה?

מר בועז בגריש: עתודות.

מר אודי וילד: אני אספר לך מה קרה. החליטו על הקפאה ביהודה ושומרון. לא

נכנס הכסף. מה קרה מזה? נכנסת ל-30 מיליון שקל חוב. זו התוצאה של היום. שהיום אתה יושב פה וצריך למצוא פיתרון שנפתור אותו אולי בעוד 20 שנה. כי כל שנה אנחנו משלמים עכשיו את המס הזה. 3.5 מיליון שקל שילמנו עד השנה. לדעתי אנחנו מתקרבים לזה עוד פעם. 3 מיליון שקל. ואני כל פעם אחזור ואגיד לכם. זה משאיר לך ביד נטו אולי 2.5 מיליון שקל, שעם זה אנחנו צריכים להתנהל. מתוך 6 מיליון שאולי היה לנו, גם זה אין לנו. כי התקציב בסוף הוא 58, הוא לא 60. 2 מיליון שקל. עם זה אתה צריך להסתדר.

עכשיו השיטה שבה נטו ובה פעלנו כולנו זה שכל שנה לוקחים עוד הלוואה ועוד הלוואה ועוד הלוואה. חבר'ה, אין לזה גבול. אי אפשר ככה להמשיך. אתה חייב לעצור את זה באיזשהי נקודה. אני אומר עוד פעם. אף אחד מאיתנו לא שמח להיות בנקודה כזאת. אף אחד לא רוצה להיות במקום כזה. מי רוצה להיות ביישוב שאתה חייב 20 ומשהו מיליון שקל כל הזמן? וזה ימשיך. זה לא ייגמר מחר. הלוואי וזה ייגמר. הלוואי ויהיו פה דברים ויהיה כיף ויהיה נהדר. ושיישפכו עלינו כספים מכל כיוון. אגרות מבני ציבור, אזורי תעשייה. הלוואי וזה יבוא. אבל אנחנו לא יכולים לבנות על עתיד שאולי. אי אפשר ככה להתנהל. אנחנו חייבים להיות up date. וכשלא עשו פה עשר שנים, לא העלו ארנונה, אז אתה מגיע לנקודה שאתה מבקש עכשיו את המקסימום. כי אין לך ברירה. זה לא יכול להיות שאנחנו לא נהיה מעודכנים בארנונה. חבר'ה, אף אחד לא שם לב. מדד יוקר המחיייה לא משקף פה כלום. המחירים עולים פה ריאלית, עולים הרבה יותר ממה שאנחנו בפועל משלמים. יישוב של סוציו אקונומי 8.5, לא יכולים לתת משפחות פה 50 שקל בחודש? על מה אנחנו מדברים? חבר'ה, זה היישוב שלנו.

מר בועז בגריש: אודי, תתפלא.

מר אודי וילד: אני לא מדבר על אלה שנוקקים. לא מדבר עליהם, כי הם נהנים מהנחות.

גב' אורנה רייטר: זכאים להנחות.

מר אודי וילד: הם זכאים להנחות והם מקבלים והם נהנים. לא מדבר על אלה. אני בטוח שיש כאלה שקשה להם. אבל בסוציו אקונומי 8.5. חבר'ה, זה לא אנחנו קובעים. מישהו החליט שהישוב הזה מסוגל להיות יישוב ברמה של 8.5. חבר'ה, זה הרבה כסף. המקסימום זה 10, חבר'ה. זה כפר שמריהו וסביון. אנחנו לא רחוקים משם. אבל אנחנו גם רוצים שירותים של 8.5. מאיפה נביא את זה?

מר אלעד כהן: שאלת את התושב אם הוא מוכן?

מר אודי וילד: מה זאת אומרת אם הוא מוכן?

מר אלעד כהן: לא, אתה מדבר בשמם.

מר אודי וילד: ראש הממשלה שואל אותך אם אתה מוכן? הוא מחליט בשבילך. מה השאלה בכלל?

מר אלעד כהן: אתה מדבר בשמם.

גב' אורנה רייטר: שאלת אותו אם הוא מוכן להעביר מחינוך לתרבות?

מר אודי וילד: אני לא מדבר בשמם. אני היום במעמד שאני יכול להחליט

בשבילם מה טוב בשמם.

מר אלעד כהן: אוקיי, פנטסטי. אז אל תדבר בשמם. תדבר בשמך.

מר אודי וילד: אני לא מדבר בשמם. אני לא יכול לדבר בשם -

מר אלעד כהן: זו פרורוגטיבה שלך אגב.

גב' אורנה רייטר: סליחה, הוא נציג של 66% מהתושבים פה, הוא נבחר.

מר אלעד כהן: אז מה? זה עניין של ארנונה בהקשר הספציפי הזה.

גב' אורנה רייטר: שנייה, הוא נציג של 66% מהתושבים.

מר אודי וילד: חבר'ה, אני אומר לכם,

מר אלעד כהן: אמרת לתושבים שאת הולכת להעלות להם ארנונה? שאת יכולה

לבוא ולהגיד 'אני קיבלתי מנדט להעלות ארנונה'?

גב' אורנה רייטר: הוא נציג, הוא נבחר,

מר אלעד כהן: 66% מהתושבים הסכימו -

מר ניר ברטל: אני אגיד לך מה המנדט שאנחנו קיבלנו. אפרופו מנדט. אני אגיד

לך מה המנדט שאני חושב שאני קיבלתי או אנחנו קיבלנו מהציבור. אנחנו קיבלנו מהציבור

להביא את אורנית להיות יישוב מצוין ולא יישוב בינוני. אנחנו קיבלנו מנדט לקדם את החינוך פה, כי זה היה הדבר הראשון והכי חשוב שבשביל זה אנשים הצביעו לנו. ובשביל זה אנחנו פה. בשביל לעשות דבר ראשון את זה. והדבר השני שבשבילו קיבלנו מנדט מהציבור זה להפוך אותו ליישוב יותר קהילתי. וכן, גם זה לפעמים דורש משאבים. זה הדבר השני בסדרי העדיפויות. ואני יכול לפרט עוד ועוד דברים. ארנונה לא היה בשיא האגינדה כשאני נשאלתי. ולפני אמרתי מה דעתי. אמרתי שאין לי כוונה לעשות את זה.

אבל אני חייב להגיד ואמרתי את זה ואני חוזר על זה עוד פעם, לא היתה החלטה קלה וזו לא החלטה פופולארית. יכולים להגיד לי 'שיקרת והבטחת ואמרתי', אבל אני חושב שזו החלטה נכונה. ואותי בחרו בשביל לקבל את ההחלטות הנכונות ולא את ההחלטות שקלות. ואני חושב שלפעמים להימנע מההחלטות הנכונות כי זה קשה טיפה, קשה פופולארית אני מתכוון וציבורית, זה ההבדל בין, טוב, לא רוצה להיות שמאלץ, אבל בין מנהיגות לבין לשמור על הכסא. וכן, אני פה כי אנשים סמכו עלי שאני אקבל את ההחלטות הנכונות. והדברים הראשונים שבשבילם נבחרתי, אותם אני רוצה לתת. כן, זה נדרש בשביל זה.

מר אלעד כהן: אני רק אתחיל בתגובה קצרה לאודי. כל הפרויקטים שאנחנו מדברים עליהם הם פרויקטים שחצו את סף הרוביקון אני קורא לזה, ולכן לשמחתנו, כל הקפאה שלא תהיה, אלא אם כן מישהו שם ישתגע למעלה, לא תחול על זה. אז תנוח דעתך. מה שהיה ב-2011, 2012, זו לא בדיוק הסיטואציה הזו ואני עכשיו אחזור לנושא שלנו. תראו, שתי בשורות יצאנו איתן היום. א', שברוך השם ב-2018 אנחנו הולכים להיות מאוזנים, בניגוד לכל, אני קורא לזה תסריטי -

מר ניר ברטל: לא הסברתי שלוש פעמים? זה לא בזכות זה?

מר אלעד כהן: אני אתייחס גם לזה, ברטל, גם את הבלון הזה נפוצץ עוד שנייה. בוך השם שכל תסריטי האימה האלו שהציגו לתושבים בחודש חודשיים האחרונים לא מתממשים. בשורה שנייה, שאת 2019 נוכל, כנראה בסבירות גבוהה, לפי הערכות שלך, לסיים

מאוזנים גם בלי להעלות את הארנונה. זו גם בשורה. עכשיו בואו נתייחס לשני דברים ששמענו.

מר ניר ברטל: אני מודה לך שאתה מציין את ההישג הזה.

מר אלעד כהן: ממש הישג שלך. אתה את ה-2018 ניהלת.

מר ניר ברטל: לא, אבל אני סגרתי אותה.

מר אלעד כהן: אתה מתכוון להפריע לי, כאילו? אתה הערת על כך שאני הפרעתי.

אז אין לי בעיה לנהג פינג פונג, זה בסדר. זה מקובל עלי, אבל שזה יהיה הדדי.

מר ניר ברטל: אני נותן לך חצי דקה לסיים.

מר אלעד כהן: תראה, לבוא ולהגיד שההלוואה, או צעדי ההתייעלות שעשית

גרמו לכך ש-2018 נגמרה במאוזן הרי זה לעג לרש. אף לא אחד מצעדי ההתייעלות שאתה מדבר עליהם רלוונטיים. לבוא ולהגיד שצעדי ההתייעלות של 2019 משפיעים על התקציב של 2018 זה פשוט לעג לרש. ולחשוב שאנשים שמסביבך הם כנראה מטומטמים. לבוא ולהגיד שההלוואה של 2019, של כספים שספק אם בכלל הם הגיעו עדיין לקופת המועצה, ומיד אריה יגיד לנו אם הם הגיעו בפועל, יכולים להשפיע לחיוב או לשלילה על התקציב של 2018 זה גם לעג לרש. זה אפרופו החלק שלך באיזון התקציבי של 2018.

באת ואמרת, ואני שמח שאמרת, אנחנו יכולים לסיים את 2019 כנראה, אף אחד באמת לא יכול לדעת מה יהיה, מאוזנים, כאשר אני חושב שאנחנו צריכים להעלות את הארנונה כדי לשפר את רמת השירותים. אז א' הבסיס הרעיוני של להעלות את הארנונה בגלל המצב הכלכלי הקשה של המועצה לא קיים. הוא פשוט נשמט, במילים שלך.

עכשיו, עם כל הכבוד, כל הנסיבות שקיימות במועצה, שידועות לך היום, אלו נסיבות שכולנו ידענו והכרנו אותן. את קיומן של ההלוואות שנלקחו ידעת, ידעו כל מי שיושב בשולחן הזה, עוד לפני

הבחירות. את המעמד הסוציאקונומי של היישוב כולנו מכירים. את המתח, מה שנקרא, בין ההכנסות העצמיות לבין מה שנקרא ההכנסות הלא עצמיות, זה גם מסוג הדברים שכולנו מכירים ויודעים. זה לא דברים שמישהו חידש למישהו משהו. אז במובן הזה שום דבר לא השתנה.

עכשיו, עם כל הכבוד, זו חוכמה קטנה, מאוד מאוד קטנה, לבוא ולתת שירותים יותר טובים על ידי זה שאתה מכניס יד לכיס של האנשים. זו חוכמה הרבה יותר גדולה לבוא ולהשיג את התוצאה הזאת בשתי דרכים. א', בצעדי התייעלות. וב', כמובן על ידי גיוס של תקציבים ממקורות חיצוניים. משרדי הממשלה, לצורך העניין. אז בוא נדבר רגע על משרדי ממשלה. אתה בעצמך באת ואמרת, אני לא מדבר על ההבטחות שיש לי קשרים וזה, נשים את זה בצד. זה שייך לבחירות. אני חושב שבאמצעות הצעדים שנעשה, קול קורא וכו' וכו', יש צפי של גיוס של משהו כמו 3 מיליון ₪. 3 מיליון ₪ זה המון המון כסף. לא ראיתי איך זה בא לידי ביטוי בכל ההערכות שלך. המקור השני שנקטת בו, זה הלוואות. לקחת כבר הלוואה, והפעם זו הלוואה לשוטף, ולא הלוואה לצורך מבנה ציבור כזה או אחר, כדי לממן את הפעילות השוטפת.

זאת אומרת מה שאתה בא ואומר 'אני חושב שאני צריך לתת לכם שירותים יותר טובים', אמרת חינוך, אמרת גינון, לא משנה מה, קהילה, אבל איך אתה חושב לממן את זה? לא על ידי צעדים עצמיים שלך. היינו התייעלות היינו מה שנקרא גיוס ממקורות חיצוניים. על ידי זה שאתה, במרכאות, במילים פשוטות, מכניס את היד לכיס של התושבים. זו חוכמה קטנה. בוא תעלה את זה ב-40%. אפשר יהיה לתת שירותים הרבה יותר טובים. אולי גם 50%. איפה הגאוניות הכל כך גדולה מהמהלך הזה? זה בהיבט הזה.

עכשיו אני גם תמה אם אתה באמת מאמין בצעדי התייעלות שהצגת. ואם אתה באמת מאמין ביכולת שלך לגייס כספים ממשרדי הממשלה, אתה לא צריך להעלות ארנונה. למה? עצם העובדה שאתה גם מציג את הצעדים האלה וגם מבקש להעלות ארנונה מעידה שכנראה אתה לא כל כך מאמין ביכולת שלך. אתם, אגב, כולכם קבוצה אחת, להשיג את שני היעדים שאתם הצגתם. זה במובן זה.

עכשיו תראה. זה לא סוד שצריך גם להסתכל על התמונה הכוללת. ואולי בעיני החברים שלך 600 ₪ לשנה זה מעט כסף. בעיני זה הרבה כסף. ואי אפשר לנתק גם את ההעלאה הזאת מגל ההתייקרויות שיש בכלל במשק. חשמל, מים, ולך תדע מה מחכה לנו אחרי הבחירות. אני מניח

שאת הגזירות היותר קשות אנחנו נראה אחרי הבחירות הארציות. ולכן גם להעמיס כרגע נטל נוסף שהוא לגמרי בידיים שלך, אתה מחליט, אתה זה שיכול להחליט, 'אני מעלה' או 'אני לא מעלה'.

מר ניר ברטל: יש פה תשע ידיים.

מר אלעד כהן: אוקיי. בידיים שלכם. אתה יכול להניח שאנחנו נתנגד לזה. בידיים שלכם נטו.

מר ניר ברטל: יש כאלה שרק -

מר אלעד כהן: כן? וואלה, קלעת בול. בידיים שלך להחליט האם מעבר לכל הגזירות הכלכליות שיש לנו במשק, הקיימות, הצפויות, שיהיו אחרי הבחירות, אתה הולך ומה שנקרא מוסיף נטל נוסף, מוסיף חיוב נוסף. לצערי, ככל הנראה, מאחר שהצעת את מה שהצעת, אין לך כנראה שום בעיה להכביד על תושבי אורנית, אין לך שום בעיה להעלות את הארנונה. עכשיו, אחד הדברים היותר אבסורדיים שיש, זה השיעור עצמו.

מר ניר ברטל: עד שלוש דקות.

מר אלעד כהן: התחלתי לדבר ב-21:47, רשמתי את זה. והנה, דורון נותן לי עוד מספר דקות. אתה נותן לי 7 דקות?

מר ניר ברטל: לא, הוא נתן כבר ל -

מר אלעד כהן: הוא לא נתן לבועז. ממש לא.

מר ניר ברטל: אני זכרתי, הוא נתן.

מר אלעד כהן: אתה שמעת אמירה שלו שהוא נתן? תן לי עוד ארבע דקות.

מר ניר ברטל: שעה של חייקין -

מר אלעד כהן: דווקא הוא לא עולה לך, זה בסדר.

עו"ד ברוך חייקין: לצערו.

מר ניר ברטל: בעקבות זה אנחנו מסיימים מאוזנים.

מר אלעד כהן: קטעת לי את חוט המחשבה.

מר ניר ברטל: קח 10 שניות, עלי.

מר אלעד כהן: עוד פעם. אחד הדברים הכי אבסורדיים שיש פה זה גם השיעור

עצמו. אתה הולך לבקש להעלות ארנונה בשיעור המקסימאלי שאפשר לבקש. ברוך השם שמשרד

הפנים הגביל אותך ב-7.5%. כי אם משרד הפנים היה אומר 'אוקיי, יש לך קלף פתוח לבקש', לך

תדע גם מה היית מבקש. וגם אם אתה חושב, אני חושב שלא צריך להעלות את הארנונה. גם אם

אתה חושב שצריך לעשות כמה שניתן שיפור בשיעורי הארנונה, תעשה את זה בצורה מדורגת.

הרי כל שנה אתה נדרש לקבל מחדש החלטה בעניין הארנונה. למה אתה קופץ ישר ל-7.5%?

תעשה את זה בצורה מדורגת. יכול להיות שיתברר לך שלא צריך שנה הבאה. ולכן, גם אם שקלת

בכלל להעלות את שיעור הארנונה, אין שום הצדקה, אני חושב שגם המסר שיוצא, גם לתושבים

וגם למשרד הפנים, הוא מסר לא טוב. מה אתה אומר לתושבים? אתה אומר לתושבים -

מר ניר ברטל: למה משרד הפנים?

מר אלעד כהן: גם כלפי משרד הפנים. כי ממשרד הפנים אתה מבקש את השיעור

המקסימאלי שאפשר. איזה מסר אתה מעביר למשרד הפנים? של אובדן עשתונות?

מר ניר ברטל: שאני ראש מועצה אחראי שלוקח החלטות לא פופולאריות,

מר אלעד כהן: ראש מועצה אחראי, טוב זה כבר בעיני המתבונן.

מר ניר ברטל: לא יודע, זה מה שתמי אמרה לי אתמול.

מר אלעד כהן: אה, הממונה? מה אכפת לממונה? יוצא לו מהכיס כספי ארנונה?

מר ניר ברטל: אתה הכנסת את משרד הפנים.

מר אלעד כהן: ממש לא. אגב, משרד האוצר לדעתי,

מר ניר ברטל: גם משרד האוצר.

מר אלעד כהן: ולכן אני חושב שאין מקום, בטח בתחילת הקדנציה שלך, שאתה

מה שנקרא לומד בתנועה, ובטח בתחילת הקדנציה שלך, שאתה עדיין יכול לנקוט בצעדי

ההתייעלות כאלו ואחרים, ואתה יכול לחכות ולראות אולי תצליח באמת, למרות כל הקשיים

שאתה מדבר עליהם, לתת שירותים יותר טובים באמצעות צעדי ההתייעלות וגיוסי הכספים

מבחוץ, להעלות ארנונה. כמובן שכל שנה עניין הארנונה יכול להיפתח מחדש. תבוא עוד שנה,

תציג את המציאות, נבחן את המציאות. כל אחד כמובן יחליט מה שיחליט. אין שום סיבה כרגע

להעלות את שיעור הארנונה. זהו.

מר ניר ברטל: תודה.

מר אודי וילד: מה ההמלצה המקצועית, אני רוצה לשמוע. גזברנו היקר.

מר אלעד כהן: רגע, תשאל שאלה ברורה.

מר אודי וילד: אני אומר, אנחנו פה מדברים בינינו, מה אנחנו מבינים בתקציבים, בכספים. מי אנחנו ומה אנחנו? סך הכל תושבים. מה אנחנו מבינים? יש פה אנשי מקצוע שמנהלים פה את היישוב הזה לא מעט שנים. כמה ארנונה עלתה בעשר שנים האחרונות?

מר אריה אשכנזי: 4%. העלאה חריגה.

מר אודי וילד: פעם אחת.

מר אלעד כהן: מעבר למדד.

מר אריה אשכנזי: מעבר למדד, כן.

מר אודי וילד: מה ההמלצה שלך לנוכח המצב שאתה מכיר לאחרונה?

מר אריה אשכנזי: אני אומר, אמרתי את זה כל השנים, שמבנה ההכנסות שלנו הוא לקוי, הוא לקוי מאוד, אפילו. אי אפשר לנהל מועצה הכי פשוטה ב-40 שקל למטר. זה לא הגיוני. לא הגיוני. אמרתי את זה גם לראש המועצה הקודם, תחשוב. והוא היה בדעה הזאת. שייכנסו 25 מיליון, וזה בסדר. אבל צריך, המבנה ההכנסות הוא לקוי. אי אפשר לנהל מועצה בצורה הזאת. זהו. אי אפשר לנהל את השוטף ברמת הארנונה הנוכחית.

מר ניר ברטל:

אודי, עוד משהו? אורנה?

גב' אורנה רייטר:

זה צעד לא פופולארי. צעד קשה. אבל אם אנחנו רוצים להיות מסוגלים לעשות מצינוג לדברים שאנחנו רוצים להביא לפה, חייבים להעלות ארנונה. אני רוצה להגיד עוד משהו. יש פה רוח מאוד חיובית של להביא, להתאמץ, להביא כספים מבחוץ. אני לפחות לא הייתי חשופה אליה קודם. לא ידעתי, אולי היתה כזאת רוח. מה שהייתי חשופה זה העברת תקציבים ממקומות שלא ידעו עליהם. וזה צעד חיובי וזה מה שאנחנו צריכים לעשות.

גב' תמר צדוק:

אני חושבת שגם התזמון הוא חשוב, כי הזמן הוא גם כסף. אם אנחנו דוחים את זה בשנה, זה הפסד נוסף למועצה שאנחנו ממש, אנחנו יכולים להרשות לעצמנו אבל אנחנו לא רוצים.

מר זקל קרבר:

אני רוצה לומר כמה דברים.

מר ניר ברטל:

רגע, שנייה.

מר אלעד כהן:

ומה עושים עם הכסף?

מר ניר ברטל:

אני אתייחס לזה.

מר זקל קרבר:

אני הולך ממש להפתיע ולהפיל את האופוזיציה מהכסא ובאמת להודיע לכם שהכסף הזה שמבקשים להעלות הוא לא הולך הרי לכיס פרטי של אף אחד מאיתנו. למה אנחנו רוצים את הכסף הזה? לא כדי להשקיע בילדים שלי. כדי להשקיע גם בכם ובילדים שלכם. אני אחראי תחבורה במועצה. לאורך כל הקמפיין וגם היום יש לי כל מיני חלומות בתחום הזה. יש לי חלום שאני אפסיק כל יום להסיע את הילדים שלי ארבע פעמים ביום לחוגים, בעיקר

אצלי, שאני גר מאוד רחוק, וכל היום להיות נהג מוניות.

ויש לי חלום שיהיו שאטלים בשביל הדברים האלה. חלקם במימון המועצה, חלק במימון ההורים. שאטלים למחלף, שאטלים לחוגים. אני לא יכול היום לבוא ולבקש את זה. אין כסף לתת לשום דבר חדש. ומה שאתם בעצם מציעים זה כל הזמן לשמור על הקיים. להיות מאוזנים. לא לשנות כלום. לא להתפתח. יש יום עצמאות ברמה כזאת, אז הוא יישאר ברמה כזאת. אנחנו קצת חולמים מעבר. רוצים ליצור דברים שהתחייבנו לבוחרים שלנו. בשביל הדברים האלה צריך כסף.

מר אלעד כהן: אז נכניס את היד לכיס.

מר דקל קרבר: נכון.

מר אלעד כהן: בסדר. אחלה משוואה.

מר דקל קרבר: נכון, משפחה, רוב המשפחות, יכולות לממן 50 שקל בחודש כדי לחסוך לעצמה במקומות אחרים. תאמין לי שהדלק שלך, אני לא יודע אם אתה, לא יודע איפה אתה גר בדיוק, אבל המון אנשים ישמחו לשלם את הכסף הזה, את ה-50 שקלים האלה, אם זה יפתור להם כל מיני בעיות. והשאטלים, שזה העניין שלי, זו רק דוגמה. לכל אחד פה יש רעיונות אחרים. מה שאותי קצת מדהים זה ששלושתכם דיברתם ובאתם עם מסרים. אף אחד מכם לא חשב להציע שידונו פה במקביל להעלאת הארנונה להגדיל גם את ההנחות שנותנים למעוטי יכולת מכל מיני סוגים. חד הוריים, קשישים. יש שרשרת,

מר אלעד כהן: איך זה קשור?

מר דקל קרבר: זה קשור. איך זה קשור למה? אנחנו לא מדברים על תקציב. אני

לא יודע למה אתם -

מר אלעד כהן: עד כמה שאני זוכר זה תבחינים ושיעורים שקבועים בחוק. אני לא

זוכר שיש שם -

מר דקל קרבר: אני חושב שלפחות אפשר לדון בזה ולבדוק את זה.

מר ניר ברטל: המטר מרובע קבוע בחוק?

מר אלעד כהן: לא, שיעורי ההנחות והתבחינים של ההנחות.

מר דקל קרבר: ה-20%, אבל לא 100 מטר. אתה יכול לתת הנחה 20% מ-140

מטר. מ-120 מטר, מ-105 מטר.

מר אלעד כהן: מה אתה מציע? להעלות ארנונה לכולם ולהגדיל את, אני מנסה

להבין.

מר דקל קרבר: כן, לאלה שקשה להם והם זכאים להנחה.

מר אלעד כהן: זה לא חלק מצו ארנונה.

מר דקל קרבר: אני מעלה את זה. ואני מבקש -

מר ניר ברטל: למה לא? זה לא מצב להנחות?

מר אלעד כהן: לא, הוא מדבר על הנחות נוספות, מעבר לצו. הוא מדבר על מעבר

לצו.

מר דקל קרבר: אני אומר שצריך לדון בזה, ואתם, עם כל הדאגה שלכם לציבור, לא חשבתם אפילו לציין את זה. מה שבסך הכל מבקשים פה, מדברים על אחוזים גבוהים. ה-7.5% האלה, כמו שאמר מקודם ראש המועצה, מביא אותנו לממוצע. אין שום סיבה שתושב אלקנה, לא ידוע לי שתושבי אלקנה הם במצב סוציאקונומי הרבה יותר טוב מאיתנו. אין שום סיבה שיהיה כזה פער גדול בינינו לבין אלקנה. ושוב, לגבי הדאגה שלכם לציבור. אני רוצה להזכיר שבישיבה לא הקודמת, אלא הראשונה, אתה בהינף יד אמרת שהפיתרון האידיאלי זה לקחת את הספקים שדופקים על הדלת ולדחוף את התשלומים שלהם בשנה. כאילו שלהם אין משפחות, כאילו שהם לא צריכים הכנסה.

מר אלעד כהן: בשנה אמרתי?

מר דקל קרבר: אמרת לדחות אותם לשנה הבאה.

מר אלעד כהן: לשנה, יחי ההבדל. לדחות בשבועיים ולדחות בשנה -

גב' אורנה רייטר: לא, לא, אמרת לגלגל, ולא שבועיים.

מר אלעד כהן: לגלגל לשנת התקציב הבאה.

מר דקל קרבר: שנינו במקרה עוסקים באותו תחום. שנינו עורכי דין ושנינו עצמאיים. אני רוצה לראות אם אני או אתה, הלקוח שלנו היה אומר יעשית לי שירות משפטי, ייצגת אותי בבית משפט היום, אני אשלם לך את זה, אני אגלגל לך את התשלום. אני אגלגל אותו מהמדרגות.

מר אלעד כהן: אתם חיים בלה לה לנד. בכל הרשויות עושים את זה -

- מר דקל קרבר:** לא מעניין אותי כל הרשויות.
- מר אלעד כהן:** כל משרדי הממשלה עושים את זה.
- מר דקל קרבר:** זה לא מעניין אותי.
- מר אלעד כהן:** ותפסיקו להציג מציאות שהיא לא קיימת.
- מר דקל קרבר:** אבל על זה אתם חייתם עשר שנים, שימאכרים עושים וגם אני עושה! אצלי לא מקובל לדחות למישהו תשלום.
- מר אלעד כהן:** עוד עשרה ימים שנת תקציב הבאה.
- מר דקל קרבר:** לא, אבל לא הבנתי למה פה פתאום יש דאגה לציבור ל-50 שקל, ולגבי ספקים שם, שחייבים להם אלפי שקלים, זה בסדר לגלגל.
- גב' אורנה רייטר:** שחלקם אנשים מתוך היישוב.
- מר אלעד כהן:** למה? אני אמרתי לא לשלם להם?
- מר דקל קרבר:** אמרת לגלגל.
- מר אלעד כהן:** לגלגל בשבועיים ימים, לשנת המס הבאה.
- מר דקל קרבר:** לגלגל ... 50 שקל שבן אדם לא יכול לקנות קוטג' ולחם לילד שלו.

זה בדיוק אותו דבר.

מר בועז בגריש: אני ארגיע אותך בדבר אחד. אין צורך להשתמש במה שאמר אלעד, מכיוון שמה שאמר אלעד זה כשהוצגה לנו תמונת מצב של 4.5 מיליון שקל חריגה, שנייה רגע, כשבאים ואומרים שיש 4.5 מיליון שקל חריגה ואין שקל לשלם בשביל הגזם ולספקים, אז עלה העניין הזה. לבוא שבוע אחרי זה, להגיד -

מר זקל קרבר: ואז זה מוצדק?

מר בועז בגריש: שנייה רגע. ואז לבוא ולהגיד אחרי זה, שנייה רגע, אורנה, אל תפריעו לי,

גב' אורנה רייטר: אבל סליחה,

מר בועז בגריש: ב-2 מיליון שקל, 2 מיליון שקל, אחרי שבוע.

גב' אורנה רייטר: בועז, אתה מתפרץ. ו-4.5 מיליון שקל הסבירו לך ואולי ...

מר בועז בגריש: אני יודע שהסבירו לי. אני יודע.

מר ניר ברטל: אני אחזור על התשובה שכבר אמרתי. חבל שלא באת לדיונים. וחבל שלא הקשבת להסבר שנתתי, ששום דבר לא השתנה. קרן, משהו לאומה? נאום חוצב להבות? תרימי את הקול, תדפקי על השולחן.

מר אלעד כהן: רגע, רק לא התייחסנו לדבר אחד.

מר ניר ברטל: רגע, שנייה. לא צריך לתת לך את זכות הדיבור, התפרצתם מספיק.

גב' קרן פנקר: אני חושבת שחלק מהנושא של כן להעלות את הארנונה, למרות שזו החלטה באמת לא קלה. ואנחנו נראה לי כולנו כאן עדים לכמה ניר ואנחנו בכלל בישיבות התחבטנו אם כן נכון או לא נכון לעשות את זה. אני מנקודת מבט שלי בתיק הקהילה והתרבות אני יכולה להגיד לכם שלי מאוד חסר שהתושבים לא נהנו משירותים שכן היו צריכים לקבל אותם. ונקרא לזה איזשהו חוג משפחתי.

בסדר, העלית ב-50 שקל, אבל באותו חודש קיבלת שפע של פעילויות ואירועים שלא היו, כי במסגרת התקציב אי אפשר היה לעשות אותם, ואנחנו כן רוצים לעשות. אנחנו כן רוצים לקרב את התושבים, מהצד שלי אני מדברת, ולא מהתחבורה, וכל אחד בתחומו הוא. אני חושבת שזה ייתן לנו קצת חופש פעולה לעשות את הדברים האלה. וזהו.

מר אלעד כהן: אפשר רק דקה משהו שאמרת ולא התייחסתי.

מר ניר ברטל: אתה מבטיח שזה דקה?

מר אלעד כהן: תלוי בכמה החבר'ה שלך יפריעו לי. בינתיים מי שהפריע למי לרוב זה אתם, לא אנחנו. התייחסת לפגישות והמעורבות. מבחינתנו, כל הפגישות צריכות להיות פגישות בתוך המועצה, בישיבות המועצה. פגישות במועצה מתועדות, יש פרוטוקולים. אין שום סיבה שבעולם שייערכו פגישות שבמסגרתן יימסרו פרטים כאלה ואחרים -

מר ניר ברטל: לא, לא עשיתם ישיבות הנהלה?

מר אלעד כהן: שנייה רגע. עם כל הכבוד, אנחנו ממש לא בסטטוס הזה. החבר'ה שלך והחבר'ה שלי.

- מר ניר ברטל:** לא, אמרת כל הפגישות צריכות להיות.
- מר אלעד כהן:** אנחנו ממש לא באותו סטטוס ואתה בוודאי מבין למה אני מתכוון.
- מר אודי וילד:** אני מאוד עצוב לשמוע מה שאתה אומר. מאוד עצוב, תדע לך, אלעד.
- מר אלעד כהן:** תן לי לסיים.
- מר אודי וילד:** זה שאתה אומר 'אנחנו לא באותו סטטוס'?
- מר אלעד כהן:** תן לי לסיים ואחר כך אני אנסה להבין למה אתה מתייחס. בסדר? אני הבטחתי לו דקה, אז אל תפריע לי. מבחינתי פגישה שבה אתה מציג סקירה כלכלית, או שיקולים שלך לארנונה, לא ארנונה, היא צריכה להיות -
- מר ניר ברטל:** אם אנחנו מדברים בטלפון, זה גם לפרוטוקול?
- מר אלעד כהן:** אתה מפריע לי. אחר כך מתפלא למה זה גולש ללא דקה, לעשר דקות. תן לי לסיים, תגיד מה שאתה רוצה.
- מר ניר ברטל:** קשה, קשה.
- מר אלעד כהן:** אנחנו מבחינתנו רוצים, מעוניינים, וככה זה גם צריך להיות. אם יש לך נושאים שאתה רוצה להציג בנושא תקציב, בנושא ארנונה, אגב יש מועצות ששיבות

תקציב והן יכולות להיות שלוש וארבע ישיבות. וכך גם לעניין ישיבות ארנונה. אדרבא, תבוא, וכל מה שאתה רוצה להציג לנו כתברי מועצה נוספים תציג במסגרת ישיבת מועצה. מן הסתם גם יש פרוטוקול. אפשר לראות מה נאמר ומה לא נאמר. וזו הסיבה שבגללה מצאנו לנכון לא להגיע. עכשיו, לא הבנתי את ההערה שלך, אודי. תחדד את זה.

מר אודי וילד: אני עצוב לשמוע שאתה אומר שזה אנחנו ואתם. אני לא רואה את

זה ככה.

מר אלעד כהן: אז אני אסביר את עצמי. אני אסביר למה התכוונתי.

מר ניר ברטל: תן לענות. עכשיו אתה -

מר אודי וילד: אני מצפה, ואני אומר לך את האמת, אני מצפה שאנחנו, מתוך

דאגה ליישוב, אנחנו כולנו בני אותו יישוב,

מר אלעד כהן: לגמרי,

מר אודי וילד: האופוזיציה, קואליציה, תאמין לי, מדבר אלי כמו שלג דאשתקד.

וזה שלא יהיה פה גם שנה הבאה. זה לא רלוונטי מבחינתי. אנחנו לא בכנסת ואנחנו לא בפוליטיקה. אותי זה לא מעניין. באמת שלא מעניין. ואני ציפיתי שאתם באים, חבר'ה, אתם כמוני. מה, אתם שונים ממני? אני כמוכם, אתם כמוני. אנחנו אותו דבר. אנחנו יושבים ומתלבטים באותן סוגיות, בדיוק אותו דבר. ההחלטות לא נולדו פה היום, עכשיו, ברגע זה. ואתם מבינים את זה. עכשיו מה קורה? אנחנו באים, ואתם אומרים 'לא, אנחנו לא נעשה שום דבר.

אנחנו נבוא לישיבת המועצה ושמה ננהל את הדיון'. איזה דיון? אתה עושה את זה בשביל הציבור או אתה עושה את זה בשביל עצמנו? אתה עושה את זה בשביל יישוב? אתה דואג ליישוב או שאתה דואג לעצמך ואיך שתצטייר לבחירות הבאות? אם זו האג'נדה, אז בסדר. אז תמשיכו בקו

הזה. זה בסדר. אבל ההחלטות, ברור לך איפה הן. תבוא להשפיע איפה שאפשר. אל תבוא ותשב פה, תעשה הצגה. זה לא רלוונטי לכולם. חשוב לבוא, לשבת ולדבר. עזוב אותי מפרוטוקולים. מה אתה צריך פרוטוקול? אני אתפוס אותך בבית משפט אחרי זה? מה זה רלוונטי? אנחנו יושבים ומתדיינים. ואנחנו מנסים לקבל החלטה שהיא נכונה ליישוב שלם. אתה אומר 'אני מדבר בשמי', בשם היישוב? אני מדבר בשם עצמי בישיבות כאלה. ואני חושב, אני מנסה לחשוב באמת. יש לך דעה טובה? תביא אותה, בוא נשקול אותה. זה בסדר. אבל מה? פה אתה רוצה שננהל כאלה דיונים? זה לא נראה לי דיונים בכלל.

אני מניח שגם אתם. יש לכם דעות נהדרות. יש לכם מחשבות בראש. סבבה, תבואו תדברו. אתה היחידי שיש לך ניסיון כאן, אלעד. וזה העניין. אתה בא עם איזה אגינדה של עשר שנים אחורה. עזוב את זה. זה לא רלוונטי יותר. זה לא רלוונטי. אנחנו מנסים ליצור משהו חדש. משהו אחר, משהו שאפשר לדבר. האחדות והשיח הזה שכל הזמן דיברנו עליהם גם בקמפיין, אנחנו רוצים אותו. אנחנו לא נגד זה. אנחנו בעד זה.

עכשיו כשאנחנו באים עם איזשהן החלטות ומה זה לא פופוליסטי? להעלות ארנונה זה פופוליסטי? זה הדבר האחרון שרלוונטי. אבל אתם צריכים להבין מאיפה זה בא ולמה זה בא. ושאנחנו יושבים וחושבים על זה ביחד, אז אתה תבוא ותשכנע אותי ותגיד לי 'תשמע, אני מסכים איתך, אבל 5%, לא 7.5%'. לא יודע. זה נשמע לי הרבה יותר נכון. אנחנו יישוב קטן, חבר'ה. מחר בערב אנחנו יושבים ביחד ומדברים. אז מה?

מר ניר ברטל: עם פרוטוקול, אבל.

מר אודי וילד: לא, אנחנו בלי פרוטוקולים, לצורך העניין. אנחנו לא צריכים פרוטוקולים. אנחנו נוסעים חמשתנו באוטו וכולנו ביחד.

מר מנשה שמש: אני אענה. אני חייב להגיד לכם שאני המום. פעם ראשונה שאני פה, ולטעמי אני גם אדיר את רגלי מהעניין הזה. כי אני יושב פה ואודי, לטעמי היית צריך לדבר גם לצד הזה של השולחן. את מה שאמרת היית צריך להגיד לצד השני. שנייה רגע. כי אני שמעתי

אתכם בפעם הראשונה בחיי, אני ראיתי קיר, חברים. אני התמודדתי עם שלומי, זה בסדר. שנייה אחרי הלכתי לניר, לחצתי לו את היד ואמרתי לו 'כל מה שאתה צריך אני לרשותך'. חברים, אתם העמדתם פה קיר כרגע נורא ואיום. אני שמעתי אתכם,

מר אלעד כהן: לא רואים את התנועת גוף שלך,

מר מנשה שמש: ואני פשוט היה לי קשה ועצוב לשמוע אתכם, את היהירות, את החוכמה שנמצאת רק אצלכם. היא לא מסתבר. גם אם היו עשר שנים פחות טובות, יותר טובות, חברים, אנשים עשו פה משהו ביישוב הזה. מכרתם את הכל. קהילתיות פתאום, שאטלים, לא שאטלים. חברים, אתם מציבים פה קיר כרגע. ואם אתם זכיתם, וזכיתם כמו שאמרתי 66%, הכל טוב ויפה. מכבדים את הבחירה של הבורח. רק אל תשכחו את אותם אנשים שעשו פה משהו ביישוב, ואתם מחקתם את כל ההיסטוריה של היישוב הזה.

מר ניר ברטל: למה?

מר מנשה שמש: את כל ההיסטוריה. ואני אומר לכם. אמרתי לאודי ואני חושב שמה שאודי אמר עכשיו לצד הזה של השולחן צריך להיות מופנה גם אליכם. תזכרו שאנחנו עדיין 33% שלא הצביעו לניר, חיים ביישוב, עשו ביישוב, פעילים ביישוב, עוזרים ביישוב. ואתם מחקתם את זה. מחקתם את זה. ולכן אני רק אומר לכם, חברים, באותה מידה שפה צריכים לפתוח את הלב, נראה לי שאתם צריכים לפתוח את הלב גם כן. ואני לא מרגיש את זה כרגע. אני ממש לא מרגיש את זה.

מר אודי וילד: אבל מנשה, אתה מתרשם מישיבה?

מר מנשה שמש: אני מתרשם ממה שנאמר. אודי, אבל אתה יודע, היו לנו המון שיחות לפני ואחרי. אתה יודע את זה. אבל בסופו של יום, חברים,

גב' תמר צדוק: מנשה, אנחנו מזמינים את החברים לשבת איתנו ולפתוח ראש על הדברים, וגם הדעות שלנו מגוונות וגם אנחנו שוקלים את הדברים בכובד ראש. הם בוחרים לא לקחת חלק בעשייה הזאת. לקחת את הזמן על הבאז את העשר דקות שמגיעות, כאילו זאת הצגה. אז זה היחס. אין מה לעשות. אם רוצים באמת להיות איפה שמתקבלות ההחלטות ואיפה שנדונים הדברים ושמעתם תישמע ותילקח בחשבון. מתבצעת פה חשיבה. והם תמיד מוזמנים. היו מוזמנים והיו מוזמנים. אנחנו רוצים לשמוע את דעתם. אבל מי שמדיר את עצמו זה החברים. זה לא אנחנו. פה אין מה לעשות.

מר מנשה שמש: אבל אני רוצה להגיד לך משהו, תמר. אני רק רוצה להגיד לך שאני עכשיו לא חבר מועצה. אני תושב רגיל, בסדר? ואם אני, בתור תושב רגיל באמת מרגיש מכס איזשהי 'אנחנו ואתם', על זה קמנו. על הכל אני יכול להסכים איתך. אבל כשאני שומע אתכם, אני שומע את דקל מדבר, 'אני עם השאטלים ואתה',

מר דקל קרבר: בגלל שאני רוצה שאטלים אני מוחק את העשייה שלכם שנים? לא הבנתי -

מר מנשה שמש: שנייה, לא, לא, לא.

מר דקל קרבר: לא, אתה מאשים אותי במשהו, אני רוצה לפחות להבין מה.

מר מנשה שמש: אז אני רק שנייה, אז אני אומר לך, אני הרגשתי את זה מתנשא.

מר דקל קרבר: מתנשא?

מר מנשה שמש: זאת התחושה שלי.

מר דקל קרבר: אמרתי שזה לא בסדר ששלומי לא עשה שאטלים? לא הזכרתי אף

אחד. אמרתי שאני מעוניין שיהיו שאטלים. מה הבעיה עם זה?

מר ניר ברטל: מנשה, תודה רבה.

גב' אורנה רייטר: זאת לא היתה הכוונה, מנשה. כדאי שתבוא ...

מר מנשה שמש: ... מיציתי.

גב' אורנה רייטר: גם לא נורא אם מיצית. לא, אני אומרת לך את האמת. אתה עושה

סנאפ שוט -

מר ניר ברטל: בסדר. אנחנו רוצים לתת לכולם לדבר. אני חושב שחשוב שכל

אחד יעלה את כל ההתלבטויות שלו. אלעד, בבקשה.

מר אלעד כהן: כן, אני רוצה ממש בקצרה להתייחס למה שאודי אמר. אודי, עם

כל הכבוד. אני בן היישוב הזה ואני אחראי ליישוב הזה והילדים שלי גדלים כאן, כך שאין יותר

ממני כבעל עניין שהיישוב הזה יפרח ויעלה, זה ברור. יחד עם זאת, זה לא סוד שיש פה הבדלי

תפיסה והבדלי גישה, וזה בסדר. זה חלק מהדמוקרטיה. אנחנו צריכים לכבד את הדעה שלכם,

ואתם צריכים לכבד את הדעה שלנו. אני פחות סובל זלזול, ואת הזלזול דווקא קיבלנו מהצד

שלכם אלינו. חבל שאתם מה שנקרא לא רואים איך זה נראה מהצד. אבל זה בסדר. כל אחד הרי

לא רואה את הדבשת של עצמו, זה בסדר. זה בקטע הזה.

כשדיברתי על 'אנחנו ואתם' כוונתי, מה לעשות? יש ישיבת הנהלה. ישיבת הנהלה זה מונח

שאנחנו לא המצאנו את זה באורנית. ישיבת הנהלה זה חברי הסיעה של ראש המועצה או

קואליציה, לא משנה איך תקרא לזה. וחברי האופוזיציה לא יושבים שם. כי אם אתה יושב

בישיבת הנהלה אתה כבר לא אופוזיציה, אתה חלק מהקואליציה. ונכון לעכשיו, אני לא יודע מה ילד יום, מה לעשות, שהדברים מתנהלים איך שמתנהלים. אני לא מוצא שום סיבה שבעולם לא לבוא ולהציג פה, בפורום של ישיבת מועצה, את כל הלבטים. את כל הדעות. אין שום סיבה שבעולם, לשיטתי, ואתה יכול לראות דברים אחרת וזה בסדר. זה חלק מהדמוקרטיה. שיערכו מה שנקרא קדם ישיבות מועצה. אין חיה כזאת. קדם ישיבות מועצה. יש הכנה של ישיבות מועצה שעושה ישיבת ההנהלה, וזה בסדר. יש מקומות שם חברי האופוזיציה עושים, וזה גם בסדר.

אבל אין דבר כזה לעשות מה שנקרא קדם ישיבת מועצה לישיבת מועצה שבה מדברים על הדברים. אתה רוצה לשמוע את דעתי, אתה שומע אותה כרגע. לא נראה לי שהיא מרשימה אתכם יותר מדי, אבל זה גם בסדר. זו בדיוק הסיבה. זה לא נובע לא מזלזול, זה לא משום דבר. אנחנו רואים מציאות שונה. צריך לכבד את זה. אנחנו לא מזלזלים בכם. זו הגישה. ברור שזו בחירה.

מר ניר ברטל: חברים, לפני שנעבור להצבעה, אני רוצה להגיד גם כמה מילים. בקצרה, אני מבטיח. מבחינתי אני אחזור ואני אגיד. השאלה פה היא שאלה נורא פשוטה. איזה יישוב אנחנו רוצים להיות. האם יישוב שהוא אחרון בגובה החיוב לתושב בארנונה בכל היישובים, וזה לא אני אומר, זה פרופ' מומי דהן סיפר לי לפני שבועיים, צירפתי לכם את הגרף שלו בדברי ההסבר לישיבת המועצה. גם אחרי שנעלה את הארנונה פה, אם היא תעלה ב-7.5%, עדיין הארנונה באלפי מנשה ובאלקנה היא עדיין יותר גבוהה. זו השאלה המרכזית מבחינתי. איזה יישוב אנחנו רוצים להיות. יישוב שמצליח לתת שירותים טובים לתושבים שלו? יישוב מוביל? או יישוב נגרר שמחכה לפרויקטי נדל"ן, בשביל שנוכל, מקווים שהם יהיו בזמן, ואז יש פה לחץ אובססיבי או לחץ גבוה לעשות פה פרויקטים בשביל לסגור בעיות תקציביות. אני רוצה יישוב מצוין. אני רוצה יישוב שיכול לתת חינוך טוב לילדים. ועוד הרבה דברים אחרים, שבשבילם אני יושב פה היום. דבר ראשון. ואני רוצה לממש את ההבטחות בחירות שלי.

נעשתה פה אמירה שיש פה משפחות שקשה להם. אני רוצה להגיד שככל, אני קצת כלכלן, ככל שאתה מחזק את השירותים הציבוריים, יודעים למי אתה דואג? לאלה שיותר קשה להם. ... הרווחה שגובות מיסים יותר גבוהים, שם יש את השיוויון הכי גבוה. שם יש פחות פערים. והיום,

מי שיכול להרשות לעצמו, עושה שיעור פרטי באנגלית לילדים שלו ולחפות על מה שקורה בבית ספר, אם צריך, ומי שקשה לו, אין לו את היכולת לתת שיעור פרטי והוא רוצה שתהיה מורה לאנגלית טובה פה בבית הספר. אז דווקא הצעד שאנחנו עושים יצמצם שיוויון וידאג יותר למי שקשה לו, לא למי שיש לו. בטוטאל. אולי זה ייקח 50 שקלים ממשפחה בחודש, אבל זה ייתן לה הרבה יותר שירותים, כי השירותים הציבוריים שהמועצה נותנת הם הרבה יותר יעילים. דבר אחרון, אמרתי ואני אחזור פעם שלישית. התלבטתי רבות, ממש רבות. נכון, בישיבות פנימיות, ששם אתה יכול להגיד ככה ולהתלבט ולעשות שמה נעשות ההתלבטויות האמיתיות. צר לי שאתם לא שותפים להם. אתם עדיין מוזמנים. לא יהיו פרטוקולים בכל ישיבה שאני מנהל על בסיס שעתי עם חברי מועצה, בטלפון, פנים אל פנים, בישיבות שמתלבטים על הרבה סוגיות מאוד גורליות. וזה לגיטימי וככה זה צריך להיות. ומבחינתי הצעד הזה זה צעד שבא להגיד האם אני הולך לעשות את מה שנכון לאורנית, או את מה שיותר פופולארי וקל. וכן, זה לא פופולארי. אני אחטוף הרבה אש ואני אקבל אותה, אבל זה לדעתי, אחרי שלושה חודשים שאני יושב על המספרים הרבה מאוד, לדעתי זה הצעד הנכון לעשות. בשביל תושבי אורנית ואורנית ולעתידי שלנו. תודה, אנחנו נעבור להצבעה. דבר ראשון, נצביע על -

מר זקל קרבר: רגע, מה קורה מבחינת ההנחות? זה משהו שאפשר להעלות אותו או לא? הגדלת המטרז',

מר ניר ברטל: אנחנו יכולים לעדכן את המטר מרובע להנחות?

עו"ד ברוך חייקין: זה לא חלק -

מר ניר ברטל: אז מה זה? הצעה חדשה לדיון? אפשר להעלות הצעה חדשה לסדר? עכשיו?

עו"ד ברוך חייקין: יש עם זה בעיה. כי אתה היית צריך להציג טיוטת סדר -

מר דקל קרבר: אתם לא רוצים להעלות? אם יש פה הסכמה, אתם לא מעוניינים להעלות?

מר אלעד כהן: תציג משהו קונקרטי. אנחנו אפילו לא, בגלל שזה מבוצע בצורה כזאת,

מר ניר ברטל: לא, גם אתה בישיבות הקודמות הצגת תוך כדי הדיון דיון נכנס לסדר. גם בצו הארנונה ביקשת לתקן עסקים או מילואים או משהו כזה.

עו"ד ברוך חייקין: תזכרו רק שאתם לא יכולים להעלות בכל דבר. תקנות ההסדרים יש טבלה של ההנחות. הטבלה הזאת בעצם אומרת לך את, סעיפי חוק שהופכים אותם לטבלה. היא אומרת את המקסימום שאתה יכול לתת הנחה. אז גם אם אתה תלוי במטרוז', יש מטרוז' שהוא מוגבל מלכתחילה בתקנות.

מר דקל קרבר: איפה שאפשר. אני לא מצפה לשבור תקנות.

עו"ד ברוך חייקין: איפה שאפשר, כן. בדיוק, לא, אז אני אומר רק בהסתייגות שאפשר להחליט שמסירים את המגבלה של ה-100 מטר, כי אתם לא תלכו עכשיו לעשות את כל החישובים ולדעת בדיוק באיזה סעיף יש מגבלה או לא. אפשר להחליט שהיכן ששמו מגבלה של 100 מטר וניתן על פי התקנות להוריד את המגבלה, אז מורידים את המגבלה. זה אפשר לעשות. אבל אתם לא יודעים את התחשיב הכלכלי של זה.

מר אלעד כהן: יש פה דיסוננס.

עו"ד ברוך חייקין: אז נראה לי קצת, אתם לא יודעים כמה זה יעלה לכם. כלומר

אתם מקבלים החלטה -

מר דקל קרבר: תהיה אפשרות לעשות את זה בהמשך? או שאם זה לא עכשיו, אז

זה יהיה רק בשנת -

עו"ד ברוך חייקין: זה יהיה בעייתי בהמשך.

מר אלעד כהן: יש פה דיסוננס מסוים.

גב' אורנה רייטר: אם מסירים את המגבלה, זה לא אומר -

מר ניר ברטל: בשביל לשמור את זה, כן, כן, אתה נותן יותר הנחה, ברור. רגע,

בשביל להפוך את זה קונקרטי, אני מציע את הדבר הבא. תגיד לי, דקל, אם אתה מסכים, אם לזה התכוונת. היום בעצם ההנחה בארנונה היא לפי שלושה דברים. א', התבחינים. זה נכות, אזרח ותיק, מבחן הכנסה וכדומה. שתיים, שיעור ההנחה. פה 25%, והדבר השלישי, הפרמטר השלישי זה על איזה חלק מהבית. איפה שניתן זה ל-100 מטר הראשונים בלבד ומה-101 ואילך בעצם אין הנחה.

אז שני הפרמטרים הראשונים, התבחינים והשיעור אי אפשר לגעת. אבל על ה-100 מטר אפשר כן לעשות. מה שצריך בשביל לתת יותר הנחה לאלה שניתן להם תבחינים להנחה, אפשר להגדיל את ה-100 מטר נניח ל-110 מטר. זה גידול של 10% במ"ר שמקבל ארנונה. ואז יהיה איזשהו מענה להתייקרות. אתה רוצה שנשים את ההצעה הזאת על השולחן?

מר דקל קרבר: כן.

מר ניר ברטל: בסדר. יש לנו הצעה נוספת, נכון?

עו"ד ברוך חייקין: אתה יכול לכלול את זה באותה הצעה.

מר ניר ברטל: אז נכלול את זה באותה הצעה. אלא אם כן מישהו רוצה שנצביע

גם על ההצעה ללא הגידול של ה-100 מטר.

מר אלעד כהן: א', אתה צריך להפריד את זה. ב', פורמאלית כולם צריכים לתת

הסכמה לדון בתיקון לטיוטת הצו שנתקן, לא, אין לנו בעיה להסכים. אבל פורמאלית אתה לא יכול לעשות את זה הרי.

עו"ד ברוך חייקין: קודם כל, אם אין בעיה להסכים אז הסכמנו. דבר אחד.

מר אלעד כהן: כן, אבל אתה צריך לעשות את זה בצורה מסודרת.

עו"ד ברוך חייקין: אתה לא צריך. מכיוון שתוך כדי דיון אתה יכול שינוי בהצעה

שנעשתה. כך שאין בעיה אם רוצים עכשיו, תוך כדי דיון, לתקן את ההצעה במובן הזה, אז אני לא חושב, זו לא הצעה חדשה שמעלים. אלא תיקון עם הצעה קיימת.

מר אלעד כהן: אם אתה לא רואה בעיה עם זה פורמאלית, דיונית, אז אין לי

בעיה.

מר ניר ברטל: אז יפה, אז יש לנו שתיים או שלוש הצעות?

מר אלעד כהן: לא, תעשה את זה שלוש, כי יכול להיות שההצעות יהיו שונות.

מר ניר ברטל: שלוש? בסדר. אז אנחנו נצביע -

מר אריה אשכנזי: רגע, אני רק רוצה להדגיש. ההנחות לפי המטר, יש הנחות שאנחנו לא יכולים. זה לפי -

מר ניר ברטל: איפה שאפשר.

מר אריה אשכנזי: בדיוק, איפה שאפשר.

מר זקל קרבר: מבלי לגרוע מהוראות החוק.

מר ניר ברטל: אני אקריא את ההצעה הראשונה לסדר היום. תקן אותי, תחדדו אותי איפה שאני צריך לדייק יותר. ההצעה הראשונה לסדר היום בעצם לאשר העלאה חריגה של 7.5% בכל צו הארנונה, ובנוסף, במקום שאפשר, להגדיל ב-10% נוספים את המגבלה של המ"ר. קרי אם זה 100, זה יהיה 110 מ"ר, איפה שאפשר. הצעה ראשונה, אפשר להצביע עליה? אוקיי, מי בעד ההצעה הראשונה?

מר בועז בגריש: למה 10%? למה לא מקסימום?

מר ניר ברטל: מי בעד ההצעה הראשונה? אודי, אתה מצביע. קרן, דקל, תמר, אורנה, אודי וניר בעד. אני מצטער, בועז. כבר התחלנו להצביע. למה 10%? רגע, מי נגד? דורון, בועז ואלעד. 10%, כי אני חושב שאנחנו מעלים ב-7.5, מגדילים ב-10, זה נותן איזשהו באלאנס הגיוני.

הצבעה:

בעד: 6 (ה"ה) ניר ברטל, תמר צדוק, אודי וילד, קרן פנקר, דקל קרבר, אורנה רייטר)
נגד: 3 (ה"ה) אלעד כהן, דורון טישלר, בועז בגיש.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר העלאה חריגה של 7.5% בכל צו הארנונה ולהגדיל ב-10% נוספים את המגבלה למ"ר, היכן שהחוק מאפשר, לצורך הענקת הנחות בארנונה.

מר ניר ברטל: ההצעה השנייה זה בעצם צו הארנונה, גידול של 7.5% בארנונה. בלי שינוי של ההנחות. מי בעד? מי נגד? פה אחד נגד.

החלטה: הוחלט פה אחד לדחות את ההצעה של העלאת צו הארנונה ב-7.5% ללא שינוי בהנחות.

מר ניר ברטל: ההצעה השלישית, לעדכן את צו הארנונה ב-0.32% בלבד. וללא שינוי בהנחות. מי בעד? אלעד, בועז ודורון. מי נגד? קרון, דקל, תמר, אורנה, אודי וניר.

הצבעה:
נגד: 6 (ה"ה) ניר ברטל, תמר צדוק, אודי וילד, קרון פנקר, דקל קרבר, אורנה רייטר)
בעד: 3 (ה"ה) אלעד כהן, דורון טישלר, בועז בגיש.
החלטה: הוחלט ברוב קולות לדחות את ההצעה לעדכן את צו הארנונה ב-0.32% ללא שינוי בהנחות.

מר ניר ברטל: חברים, אני מודה לכם על הישיבה. תודה רבה. הישיבה ננעלה.

ניר ברטל
ראש המועצה

קובץ החלטות

(1) אישור צו הארנונה לשנת 2019.

הצבעה:

בעד: 6 (ה"ה) ניר ברטל, תמר צדוק, אודי וילד, קרן פנקר, דקל קרבר, אורנה רייטר)
נגד: 3 (ה"ה) אלעד כהן, דורון טישלר, בועז בגיש.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר העלאה חריגה של 7.5% בכל צו הארנונה ולהגדיל ב-10% נוספים את המגבלה למ"ר, היכן שהחוק מאפשר, בגין הענקת הנחה לארנונה.

החלטה: הוחלט פה אחד לדחות את ההצעה של העלאת צו הארנונה ב-7.5% ללא שינוי בהנחות.

הצבעה:

נגד: 6 (ה"ה) ניר ברטל, תמר צדוק, אודי וילד, קרן פנקר, דקל קרבר, אורנה רייטר)
בעד: 3 (ה"ה) אלעד כהן, דורון טישלר, בועז בגיש.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לדחות את ההצעה לעדכן את צו הארנונה ב-0.32% ללא שינוי בהנחות.

ניר ברטל